Milliyet
ÇOCUK
28 Nisan 1980 ● Sayı: 17 ● 20 Lira

Her hafta
Milliyet
ÇİZGİ-ROMAN
dergisi
armağan ediyoruz

TEMEL REİS

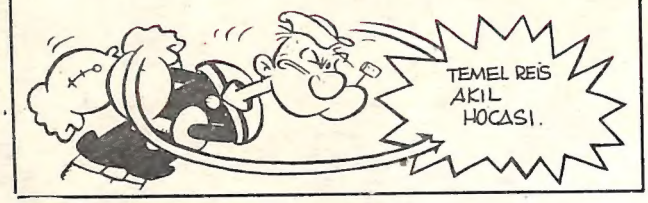
TEMEL REİS AKIL HOCASI.

BANA BAK, ODANI DAĞITMAYACAKSIN TAMAM MI!
BEN DAĞITMIYORUM Kİ, KENDİ DAĞILIYOR.

?
NEN VAR ÜZGÜNSÜN?
KAFAM ÇOK BOZULUYOR.

NENEM BANA BAĞIRDI.
BENİ SUÇA KIŞKIRTIYOR.
BENİ ARTIK SEVMİYOR.

!
ODAMDA TÜM OYUNCAKLARIMI DAĞITTIĞIMI SÖYLÜYOR.
HALBUKİ DOĞRU DEĞİL.

KADIN HAKLI. HERGÜN SENİN ODANI TOPLAYACAK DEĞİL YA BİRAZ DÜZENLİ OL!
ŞUNA BAK SEN!

GEL BENİMLE ÖYLEYSE.
?
11-19

KENDİ ODANIN DURUMUNA BAK.
BOŞ ISPANAK KONSERVELERİNDEN GEÇİLMİYOR.
ISPANAK

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

28 Nisan 1980

1980 / Sayı 17 / Sıra 361

Sahibi:
Milliyet Yayın A.Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Yönetmeni:
ÜLKÜ TAMER

Sorumlu Yazı İşleri Yönetmeni:
GÜL ÖNET

Teknik Yönetmen:
MEHMET İLKORUR

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu
İstanbul

Abone ve Satış için Başvuru Adresi:
MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İstanbul

Abone Koşulları:
1 yıl: 1014 TL
6 ay: 507 TL
Uçakla:
1 yıl: 1092 TL
6 ay 546 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

Dizgi:
Milliyet Yayınları

Baskı:
Milliyet Ofset Tesisleri

Türkiye'de satış fiyatı:
20 TL
Kıbrıs'ta satış fiyatı:
25 TL

bizden size

SEVGİLİ çocuklar bir Çocuk Bayramı'nı daha geride bıraktık. Hepinizin bayramın tadını iyice çıkardığınızı umuyoruz. Hepinize daha nice Bayramlar dileriz.

BU hafta size Şiir Yarışması'nda ödül alan on arkadaşınızın adlarını ve şiirlerini yayımlıyoruz. Diğer şiir gönderip de ödül alamayan arkadaşlarınız için bu bir düş kırıklığı olmasın. Gerçekten çok güzel şiirler arasında bir seçim yapabilmek için jürideki arkadaşlarımız büyük çabalar gösterdiler. Bir dahaki yarışmamızda daha başarılı olmanızı dileriz.

BU haftadan başlayarak 23 Nisan dolayısıyla Milliyet Çocuk Dergisi'nin düzenlediği bir Açık Oturum'u yayımlamaya başlıyoruz. Büyükler sizlerin sorunlarına nasıl eğilmeyi öngörmüşler öğrenmek istersiniz diye düşündük. Üç hafta boyunca bu Açık Oturumu size özetlemeye çalışacağız. Sorunlarınızı dile getirenlerin çoğunu ekrandan, yazılarından zaten tanıyorsunuz. Bakalım sizler için bu sevdiğiniz kişiler neler söylediler, neler önerdiler...

UÇURTMA Yapalım Uçurtmayı Yaşatalım yazılarının sonuncusunu bulacaksınız bu hafta. Şenliğe iki hafta kaldı. Ayrıca bu şenliği kentlerinde düzenlemeyi üstlenen belediyelerin adlarını ve hazırlıklarını da açıklıyoruz. Gelecek hafta daha fazla belediye'nin adlarını duyuracağımızı umuyoruz. İçerdeki yazımızda da değindiğimiz gibi, sizler de öğretmenleriniz aracılığıyla kendi belediyelerinizin yardımlarını isteyiniz. Bu şenlik ne denli yaygınlaşırsa, amacına da o denli yaklaşmış olacak.

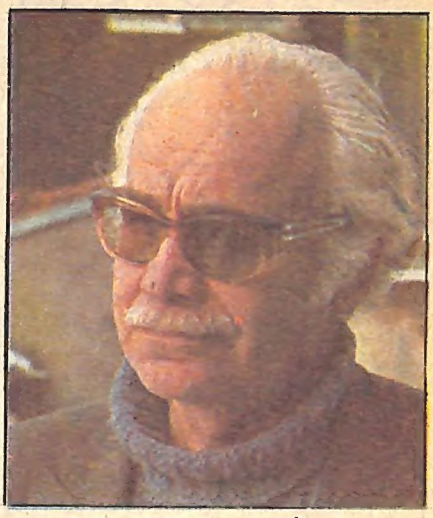

İbrahim Örs

BU haftaki öyküyü sizler için İbrahim Örs yazdı. Daha önceki öykülerinden de anımsayacağınız İbrahim Örs'ün "Yazgı Arkadaşları" adlı bu öyküsünü de severek okuyacaksınız.

Hepinize esenlikler dileriz sevgili çocuklar.

OKURUN SESİ

● **NEDİM SABAN** *(İstanbul):* Dergimizi gerçekten çok beğeniyorum. Yurdumuzun çeşitli kentleriyle ilgili ayrıntılı bilgiler verirseniz çok sevinirim.

● **METİN ÖRTÜŞ** *(Eskişehir):* Dergimizi her hafta alıyorum. Çok beğeniyorum. Dünyadaki önemli olaylar üstüne bilgiler verir misiniz?

● **BÜLENT GÖÇERİ** *(İzmit):* Dergimizi severek alıyorum. Sizden bir ricam var. İlk çağlardaki insan ve hayvanların yaşayışıyla ilgili bilgiler verirseniz sevinirim.

● **AHMET GÜLLÜ** *(Trabzon):* Dergimizi sürekli izliyorum. Edebiyatçılarımıza ilişkin yazılara daha geniş yer ayırmanızı dilerim.

● **AYDIN YAŞAR** *(Havza):* Dergimizi çok beğeniyorum. Ayrıca çizgi roman dergisi armağan ettiğiniz için çok teşekkür ederim.

● **ERTUĞRUL ŞAHİN** *(İçel):* Dergimizi çok beğeniyor ve büyük bir ilgiyle izliyorum. Tele Yunus'un sürekli olarak yayınlanmasını istiyorum.

UZAY ÇOCUKLARI TEMBELLER ADASI

AĞAÇLAR, ORMAN ! HEPSİ YOK OLMUŞ... NEREDEYİM BEN ?

GÜNAYDIN BAYIM... KORKMA DOSTLAR ARASINDASIN..

SİZ KİMSİNİZ ? ORMAN NE OLDU ?

ORMAN YERİNDE DURUYOR.. SEN KALK BAKALIM..

GİTMELİYİM.. ORMANA GİTMELİYİM..

SAYIN ŞEF, BU ADAM BEBEK GİBİ EMEKLİYOR..

AYAĞA KALDIRIN ŞUNU !

BU ADAM AYAKTA DURAMIYOR !

DURAMAZ, ELBET BAKSANA CANLI BİR TORBAYA BENZİYOR..

BAKIN BAKIN ÖTEKİLER DE UYANIYOR..

HAYDİ AYAĞA KALKIN...

BU OLANAKSIZ.. YAŞAMIMIZ DA HİÇ AYAĞA KALKMADIK...

AĞAÇLAR YOK OLMUŞ.

YEMİŞLERİMİZ YEMİŞLERİMİZ YOK OLMUŞ..

AYAĞA KALKMAZ SANIZ, BÖYLE YERLERDE SÜRÜNÜRSÜNÜZ İŞTE..

ARKADAŞLAR, ORMANA ULAŞMALIYIZ, YEMİŞLERİMİZ ORADA...

ORAYA GİTMENİZİ ENGELEYECEĞİZ.. AYAĞA KALKMAYANA YEMİŞ YOK...

SEN KOŞ ORMANDAN BİR KUCAK YEMİŞ GETİR..

NE YAPMAK İSTİYORSUNUZ O SOPAYLA ?

ŞİMDİ GÖRÜRSÜNÜZ, İP GETİRİN BANA..

YEMİŞLERİ GETİRDİM SAYIN BAYIM..

İYİ İPİN UCUNA BAĞLA BİR TANESİNİ..

HAYDİ BAYLAR.. AVAGA KALKAN YEMİŞİ YER...

AMA ORADA BİR PARÇACIK YEMİŞ VAR!

ÇOK YERSENİZ GENE UYKU BASTIRIR.. HEPİNİZİN SAĞLIKLI, DİPDİRİ İNSANLAR OLMANIZI İSTİYORUM..

BU ADAM İYİLİĞİMİZİ DÜŞÜNÜYOR.. BİZ DE BİRAZ GAYRET EDELİM.

OLDU.. BAKIN OLDU! BEN AYAKTA DURABİLİYORUM..

AFERİN.. YEMİŞİNİ YE VE YÜRÜMEYE ÇALIŞ...

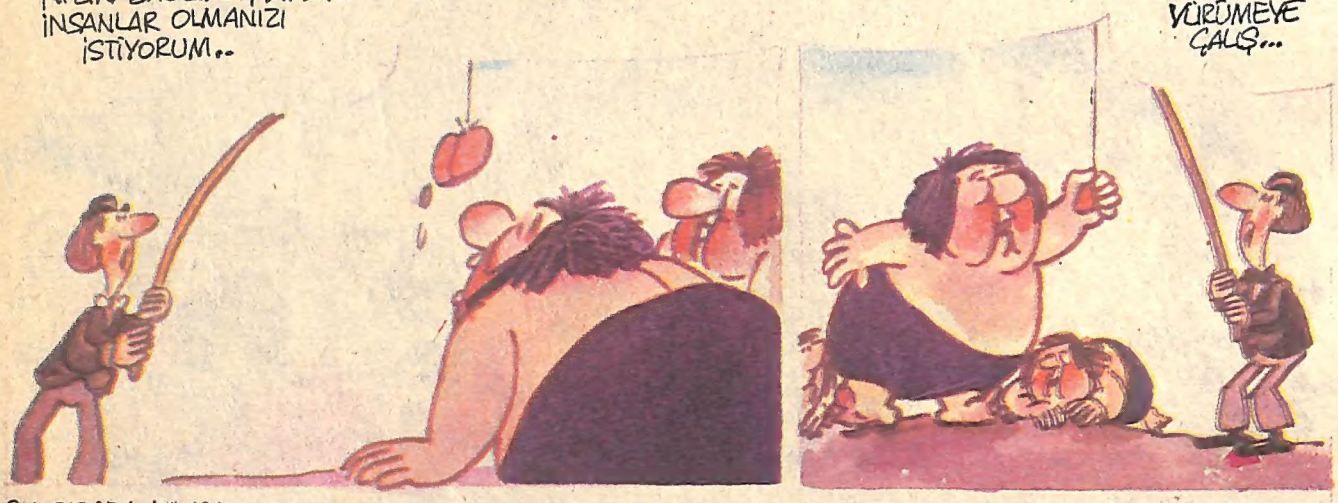

BU SIRADA KIYIDA..

KORKARIM GEZEGENİ BULAMIYOR..

EĞER ÖYLEYSE ÖMRÜMÜZCE BURADA KALIRIZ!

İLK İNSANLAR GİBİ YAŞAYACAĞIZ. GİYSİLERİMİZ, EVİMİZ YOK

AMA ONLAR BİZİM GİBİ BİLGİLİ DEĞİLLER.

GECE OLDU ÇOCUKLAR.. MANTAR DÖNMEDİ!

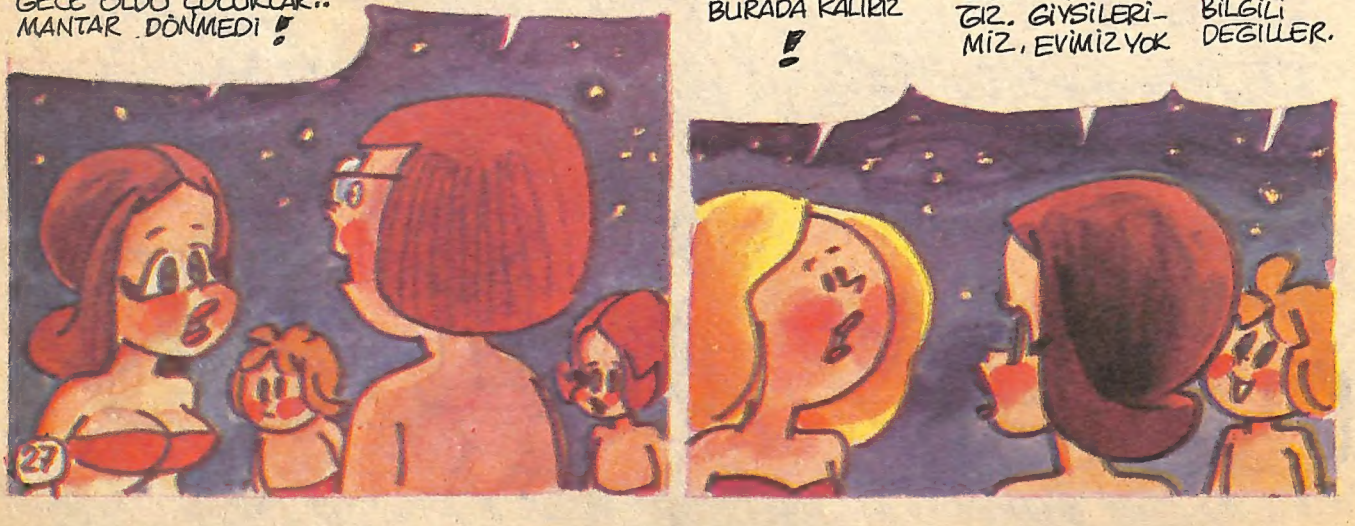

MANTAR, GEZEGENİ BULAMIYORDU..

İYİCE DÜŞÜNEYİM... SON AYRILDIĞIM GÜNEŞ HANGİSİYDİ..

ÖF! UZAKTAN BAKINCA TÜM YILDIZLAR BİRBİRİNE BENZİYOR.. NASIL BİLECEĞİM HANGİSİ OLDUĞUNU?...

BÖYLECE ARADAN HAFTALAR GEÇTİ..

GÖRDÜNÜZ MÜ ? HEPİNİZ DE SAĞLIKLI YAKIŞIKLI İNSANLAR OLDUNUZ..

HAKLISINIZ SAYIN BAYIM.. ŞİMDİ İNSAN GİBİ YAŞAMAYA BAŞLADIK..

HAYDİ ŞİMDİ MADENİ KAZMAYA BAŞLAYIN..

AMAN DİKKAT EDİN. BU KADAR UYANIKLIK YETER ONLARA... DAHA ÇOK UYANMASINLAR...

BU KADARCIK ADAM YETERLİ DEĞİL.... ÖTEKİLERİ DE UYANDIRMALIYIZ..

HEPSİYLE UĞRAŞMAK YILLARIMIZI ALIR... NASIL YAPACAĞIZ BUNU..

BAŞKA SAKINCASI DA VAR. SAYILARI ARTINCA BİZDEN GÜÇLÜ OLACAKLAR...

HAKLISIN. İYİCE DÜŞÜNMELİYİZ BU KONUYU...

DEVAM EDECEK

ÖYKÜ

YAZGI ARKADAŞLARI

İBRAHİM ÖRS

ŞAHİN'İM benim!.. Sevgili kuşum!.. Neden, yaramaz bir çocuk gibi yerinde duramaz, tüneğe sıçrar, huysuzluk edersin kafesinde? Dahası, hiç de sana, senin gibi güzel altın renkli kanaryaya yakışmayan tuhaf sesler çıkarırsın? Aç mısın? Susuz musun? Değil... Suyun da var, yemin de. O halde? Anladım, anladım; bir kafese kapanmak sıkıyor seni. Dışardaki arkadaşların gibi özgür olamamanın üzüntüsü içindesin.

N'apim? Elimden bir şey gelmez ki... Gelir gelmesine de, yapamam. Seni kafesinden çıkarıp uçuramam. Hava güzel de olsa, kötü de. Bir uçtun mu, bir daha gelmezsin. O zaman?.. O zaman ben ne derim anneme, özellikle babama? Sen herkesten çok babamın kuşusun, bilirim. Seni yitirmek, inan, çok üzer babamı. Bana da yapmadığını bırakmaz. Hem, sen, bakma babamın kuşu olmana. Sen, benim de kuşumsun. Yalnızca kuşum değil, arkadaşımsın. Düşün, sen olmazsan n'aparım ben şimdi, bu evde yapayalnız?

Biliyorsun, annem de, babam da sabahleyin birlikte çıktılar. İşe gittiler. Abim de arkalarından okula. Artık akşama dönerler. O kadar yalnızım ki... Yo, yoo, haksızlık etmeyeyim, sen varsın. Ama sen de öyle küsmüş gibi durma karşımda. Huysuzluktan vaz-geç. Öt; ne ki, bir kanarya gibi öt. Yanıt ver sözlerime; dostça, arkadaşça.

Biliyorum, "insan - afedersin kuş - böyle bir kafesin içinde hiç rahat olabilir mi, hiç neşeli olabilir mi," diyorsun. Haklısın sevgili kuşum. Ne var ki, ben de senin gibiyim. Aramızda hiçbir fark yok. Sen daracık kafesine hapsolmuşsun, bense - ne diyordu annem bakim, haa - nohut oda, bakla sofa bir eve, bir apartman dairesine.

Annemle babam, sabahleyin evden çıkarken bana ne dediler, duydun. Altın renkli tüylerinin kapattığı nokta gibi kulaklarınla duydun.

— Sakın ha Oya, evden dışarı çıkma!.. demediler mi?

Annem, özellikle üsteledi, anımsıyorsun:

— Aman Oya, görevim seni! Mahallede hem sarılık, hem de kızamık salgını var. Bir yakalandın mı, yandık demektir. En iyisi dışarı çıkmamak, hiçbir çocukla ilişki kurmamak. Gelen olursa, kapıyı açmamak, içeri almamak. Yemeğin buzdolabında. Ekmek de var. Kocaman kız oldun artık. Onun için evi sana emanet edebiliyoruz.

Daha sonra, başka uyarılar; her zamanki gibi: Kibrit yakmak, ateşle oynamak yok... Elime bıçak gibi kesici şeyler almak yok... Pencereyi açıp camdan sarkmak yok... Top oynamak yok... Falan filan...

Peki, ben n'apim kuşum, akşama değin bu evde yapayalnız? Sen bakma annemin "Koca kız oldun," demesine. Onun—yalnız onun mu, babamın da— gözünde ben hep küçüğüm, minicik bir kızım. Öyle olmasa, "şunu yapma, bunu yapma," diye birtakım koşullar öne sürerler mi hiç?

Şimdi söyle bakalım Şahin'im, ne farkımız var bizim?

Doğrusu, çok istiyorum büyümek, büyümek de okula gitmek. Şu hapislik yaşamından kurtulmak. Bir gün, iki gün değil, Tanrının her günü böyle, hemen hemen. Annem, babam, her zaman bir bahane bulup benim evden dışarı çıkmamı ya da eve bir iki arkadaş alıp da oynamamı engellediler. Bu kez de kızamık, sarılık salgını çıkardılar. Elbette ki yalan söylemediler ama, benim ne suçum var?

Annem:

— Bir emekli olayım, her şey düzelecek, diyor.

— Evime sahip olabileceğim, diyor.

Geçende sordum, annemin emekli olabilmesine, daha on yıl varmış! N'olur bugünlerde emekli olsa da, beni bütün gün yalnız, yapayalnız bırakmasa. Beni okşasa, sevse. Bana öyküler, masallar anlatsa. Beni alıp gezdirse. Çocuk parkına götürse. Benim, arkadaşlarımla oynamama izin verse.

Bak, öğle oluyor; karnım öylesine acıktı ki... Senin böyle bir sorunun yok Şahinim. Çünkü yanıbaşında suyun da var, yemin de. Şimdi ben ne yiyeceğim? Annemle babam gittikten sonra buzdolabını açıp baktım. Bana ne yemek bırakmışlar, diye. Ne bırakmışlar, biliyor musun? Bin kâse yoğurt, bir tabak pilav, bir tabak da kurufasulye. Hani, severim kurufasulyeyle pilavı. Ama, sen de kabul edersin ki, bunlar; öyle, soğuk, buzdolabından çıkmış biçimde yenecek yemekler değil. Ocağın üstüne koyup ısıtmak gerek. Ne demişti annem; "kibritle, ateşle oynamak yok," dememiş miydi? Şimdi gel de yak bakalım ocağı? Yakmasına yakarım da hani, annemin, babamın sözünden dışarı çıkamam ben. N'aparsın, yazgımda, öğle yemeklerini çoğunluk soğuk soğuk yemek de var Şahinim.

Soğuk dedim de... Ben üşüyorum, hem çok üşüyorum. Sen de üşüyor musun sevgili kuşum? Kalorifer yanmıyor, hiç yanmıyor. Evde başka da bir ısıtma aracı yok. N'apsam acaba? En iyisi, yatağa girip yatsam; yorganı da şöyle başıma çeksem. O zaman ısınırım belki. Yemek mi? Aman, yemesen de olur. Hem, o soğuk yemekleri mideme indirirsen, daha da üşürüm.

Kusura bakma, seni yalnız bırakacağım, sevgili kuşum. Oysa, sana neler anlatacaktım, sana neler gösterecektim. Abimden öğrendiğim bir fıkra var Nasrettin Hoca fıkrası var, onu anlata-

caktım. Bakim, nasıldı... Nasrettin Hoca bir gün... aklıma gelmiyor, unuttum. Soğuktan olsa gerek.

Sonra, sana babamın dün akşam getirdiği boyama defterini gösterecektim. Boya kalemlerini de. Bilsen ne denli güzel! Birlikte boyayacaktık. Daha doğrusu, ben boyayacaktım, sen izleyecektin. Sonra, ben birden elliye kadar saymasını da öğrendim. Bak bir, iki, üç dört beş... Her neyse onu da söyleyecektim sana. Dahası var, ANA – BABA – KUŞ ABİ sözcüklerini yazmasını da becerebiliyorum artık. Birlikte yazacaktık.

Ha... Az kalsın unutuyordum, abim söyledi. Okulda her sabah çocuklar and söylerlermiş. Onu da ezberledim biraz. Bak söyleyeyim: Türküm, doğruyum, çalışkanım. Yasam...

Bir şeyler oldu bana Şahin'im. Öğrendiklerimi, bildiklerimi unutuyorum. Sana bir haber daha: Biliyor musun, saati de öğrendim ben. İstersen sana da öğreteyim. Bak, büfenin üstünde duran saate bak. Üzerinde iki tane kol var. Biri uzun, öbürü kısa. Kısasına akrep, uzununa da yelkovan diyorlar. Özellikle belledim, yelkovan şurada, akrep de şurada durdu mu, saat yedi oluyor. Bak, şimdi saat yedi. Annemle babamın geliş saatleri. Hayır, hayır olmaz böyle şey. Annemle babam gideli daha ne kadar oldu ki... Zaman bu denli çabuk geçemez. Hem ağabeyim de dönmedi.

Dedim ya, bir şeyler oldu bana sevgili kuşum. Kafam karmakarışık. Bildiklerimi unutuyorum. anımsayamıyorum. Titriyorum soğuktan. Galiba ateşim de var biraz. Evet, evet, en iyisi yatağa girmek; yorgana, battaniyeye sarılmak.

Ne o? Beni dinlemiyor musun yoksa? Başını tüylerinin içine gömüp duruyorsun öyle. Hareketsiz. Bilirim, sen her gece böyle yaparsın, tünerken. Demek ki uyuyorsun, beni dinlemiyorsun. Doğrusu, en iyisini yapıyorsun. Bu daracık kafesin içinde yapabilecek başka bir şey de yok hani. Anlıyorum, şimdi rahatsın.

Sevgili yazgı arkadaşım; şu, kapısı, pencereleri kapalı, daracık, soğuk evde, benim de yapabileceğim başka bir şey yok. Hele, sen de beni dinlemedikten sonra... Seni uyandırmadan, belki de görmeye başladığın renkli düşlerden uzaklaştırmadan gitmeliyim yanından.

Hadi hoşça kal kuşum! Bana da yatağımda – eğer uyuyabilirsem– renkli düşler dile! Olur mu?

halit kıvanç SİZLERLE

İSTER İNAN İSTER İNANMA

ÖYLE olaylara raslar ki insan gelip de başkasına anlattığında inandıramaz. Dinleyen, "Haydi canım"der, "Olur mu öyle şey?" Ama öyle şey olmuştur. İnanılmayacak olaydır, fakat gerçektir. Gelin de inandırın...

Yıllar önce dünyanın pekçok gazetesinde yayınlanan bir köşe vardı: "İster inan!. İster inanma!".. Robert Le Roy Ripley adlı bir Amerikalı karikatürcünün yarattığı köşeydi bu.. Kısaca "Ripley" diye anılan karikatürcü, aslında yüzde yüz gerçek olan ama ilk duyuşta insana pek garip gelen olayları topluyordu. Sonra da bunları çizgileyerek kamuoyuna sunuyordu. Gazetelerin en çok ilgi çeken köşesiydi "İster İnan, ister inanma!" Ripley'in "İster inan, ister inanma"sı ilk olarak 1918 yılında yayınlanmıştı. Bir kaç yıl içinde 30 gazetede yer almıştı. Daha sonra 38 ülkede, 17 dilde 326 gazetede yayınlandı. Kitapları çıktı, radyo programları yapıldı. O zamanlarda televizyon bugünkü gücünde olsaydı, Ripley'in "İster inan, ister inanma"sı da TV'de ön planda yer alırdı herhalde...

Bu hafta size Ripley'den söz açışımın nedeni, benim de bazı kaynaklardan toparladığım "İster inan, ister inanma"ları yayınlama amacıma dayanıyor. Ne var ki, benim sunacaklarım bu haftalık "spor" konusunda olacak.. Hatta çoğunlukla "futbol" dalında.. İlerde başka konularda da "İster inan, ister inanma" türünden garip gerçekleri sunmayı umuyorum.

●

İTALYA'DA Livorno – Zocco futbol maçında Livorno takımı akındaydı. Livorno santrforu gol pozisyonuna girdi. Şutunu çekti. Herkes "Gol" diye ayağa kalktı. Fakat Zocco kalecisi Antonio bir uçtu.. Ve golü kurtardı. Kurtardı ama kafasını o hızla direğe çarpınca... Yooo, korkulacak bir şey yok!.. Kale direği kırıldı. Hem de iki yerden.. Ama kaleci Antonio'ya bir şey olmadı...

FRANSA'DA Red Star takımı büyük bunalım geçiriyordu. Kaç hafta üstüste, hem de farklı yenilmişti. Gene kaybettikleri bir maçtan sonra soyunma odasına gelen Red Star futbolcuları, elbiselerini, gömleklerini, ayakkabılarını, çoraplarını, kısaca giysilerinin hiçbirini yerinde bulamadı. Onların yerine vestiyer çivisine asılı ufacık bir kağıt göze çarpıyordu. Üzerinde şunlar yazılı olan kağıt: "Giysilerinizi hırsızların çaldığını sanmayın!. Bizler aldık. Biz Red Star'ın vefalı taraftarlarıyız. Sizleri de çok seviyoruz. Ama artık yenilmeye tahammülümüz kalmadı. Onun için bu çareyi düşündük. Bundan böyle kaybettiğiniz her maçtan sonra soyunma odanızda, giysilerinizi bulamayacaksınız. Ta ki kazanıncaya kadar... Kazanacağınız her maçtan sonra aldığımız giysileri bir bir iade etmeye başlayacağız."

●

ALMANYA'DA Würtemberg – Marbach takımlarının karşılaşmasında Marbach FC takımı oyuna pek hızlı başlamış ve üstüste dört gol atarak 4 – 0 öne geçmişti. Fakat Marbach solaçığı tam dördüncü golü atmıştı ki... Oyun alanına azgın ve kızgın bir köpeğin girdiği görüldü. Hızla koşan köpek, solaçığı bir ısırdı.. Zavallı sporcu hemen ambülansla hastaneye kaldırıldı. Maç karıştı.. Hakem oyunu tatil etti.

●

AMERİKA'LI güreşçi William Cobb, 1962 yılında bir karşılaşmadan önce tartılmış ve ... (Sıkı durun!).. Tam 363 kilo gelmişti... Yanlış okumadınız, "Üç yüz altmış üç kilo"... İnanmadınız mı? İster inanın, ister inanmayın!. Ben de ilginç olayların yer aldığı bir kitapta okumuştum.

●

Ne diyorsunuz? Olmaz mı bunlar? İster inanın, ister inanmayın!.. Ama olmuş hepsi...

ŞİİR YARIŞMASI SONUÇLARI

Kemal Özer, Yalvaç Ural ve Erdal Alova'dan kurulu şiir jürimiz,
resim yarışmasında olduğu gibi,
birinciliği on arkadaşımız arasında paylaştırdı...

MADENCİ

Daha güneş doğmadı,
Ama maden dopdolu.

Şapkası başında,
Kazması elinde
Madene giriyor
Ne olacak belli değil bugün de.

Madene varınca
Kaldırıyor kazmasını
Vuruyor duvara
Ne olacak belli değil bugün de.

Aniden bir şakırtıyla
Sarıyor etrafı sular.
Kaçıyor herkes sağa sola
Ne olacak bakalım şimdi?

EMRAH ERYILMAZ

OYUNCAK ARABA

Amcalar,
ben oyuncak araba istiyorum.
Ama babam işçi,
isteğimi ona açamıyorum
Siz söyleyin ne yapayım,
yoksa gene
kibrit kutularını üst üste koyup
öyle mi oynayayım

YEKTA KOPAN

KÜÇÜK KIZ

Küçük bir kız vardı
Pazarda kaybetmişti annesini
Koskoca sokakta
Aradı aradı bulamadı
Derin bir hüzüne daldı
Sağa sola bakındı
Biricik annesi oradaydı

AYSU BİLGİN

KÜÇÜK HAMAL AHMET

Omuzunda yükü bir minare misâli,
Sallana sallana gidiyor Hamal Ahmet
Önde müşteri, arkada kendi...
Zor çekiyor sırtındaki küfeyi,

Ayakları ağırlıktan iki büklüm.
Uzar gider, önünde yollar
Yıllar geçse silinmez belleğinden
O bir hamal Ahmet, herkesçe bilinen.

Onun yeri pazar yeridir.
Sorar "Ağbi, abla, hamal, lâzım mı"?
Belki de bu kelimeler ona zor gelir.

Pazar kapanır, akşam çöker
Issız yollarda yavaş, yavaş ilerler
Yorgun ve bitkin bedeni
Karanlığa dalar gider.

TÜLİN METEOĞLU

KAYALIKTA BİR ÇİÇEK

Kayalıkta bir çiçek
Sapı incecikti
Hafif bir rüzgârda
Kopacaktı sanki

Ama kopmadı
O, incecik sapı
Yaz, kış demeden
Sürdürdü yaşamını

Güneşin ışıkları
Yapraklarını ışıldattı
Yağmurun damlaları
Üzerini ıslattı.

Sapsarıydı ortası
Yemyeşildi sapı
Işıl ışıl parıldardı
Güzelim yaprakları

O güzel çiçek
Sapı kırılıncaya dek
Yaşamını sürdürecek
Dik kayalıkta hep

ARZU BİRTÜRK

İŞPORTACI

Sabah erkenden kalkar,
Alırım elime işportamı,
Caddenin kalabalık bir köşesinde,
Beklerim müşteri.

Bazen dalar giderim,
Farkında olmadan
Kalabalığın içinde
Ararım kendimi

Gelmeden bir müşteri
Geçer öğle üzeri,
Artık bende derman kalmaz,
Açlığa dayanılmaz

Yavaş yavaş hava kararır,
Azalır kalabalık,
Bir günde böyle biter,
Açlıktan içim gider.

Kazandığım bir kaç kuruşla,
Alırım kendime yiyecek,
Yerim bir merdiven altında,
Beni doyurmayacağını bilerek.

Sonra yorgunluktan,
Uyurum hemen,
Rüya alemine dalarım,
Birden bilmeden.

H. ERTUĞRUL ŞAHİN

SAKAT ÇOCUK

Bir çocuk gördüm o gün caddede
Üstü başı yırtık perişan halde
Ağır ağır yaklaştım ona sessizce
Ama ürktü benden, kaçtı topal ayağını sürüye sürüye

Sonra bir rüzgar esti
Düştü şapkası birdenbire
Aldım şapkasını elime
Ama yine kaçtı benden, topal ayağını sürüye sürüye

Bağırdım arkasından tüm gücümle
Dur kaçma benden nereye?
O zaman durdu kaldırımın üstünde.
Bana doğru geldi topal ayağını sürüye sürüye.

Dedim ki al, şapkan bende
Korktu önce kaçtı geriye
Teşekkür etti çekine çekine
Kimbilir nereye gitti sonra, topal ayağını sürüye sürüye...

BANU NOYAN

SINIR

Sınırın ötesinde
Bir çocuk var;
Benim gibi

O hergün,
Bir çemberle oynuyor
Ben de bir topla

Ara sıra bana bakıp;
Gülümsüyor
Ben de ona gülümsüyorum

Ne çok isterdim
Sınırın ötesindeki çocukla.;
Koşmayı, gülmeyi, oynamayı.

BAHTIŞEN KARAHAN

DİŞÇİ DEDEM

Hulusi Dedeciğim,
Keşke hayatta olsaydın
Hem seni severdim.
Hem de sen
Benim şu ağrıyan dişimi çekerdin...

MURAT ARCAN

TELEVİZYON

Seyrederiz hep beraber,
O der burda sus, öbürü şurda
Babam seyrederken haberleri
Gülmeyip konuşmayıp kilitleriz çeneleri.

Annem sever yerli sinemayı
Zengin kız, fakir erkek
Her hafta aynı konu
Bıktırmıyor ki annemi

Abime gelince disko,
Caz müziği tarzanca,
Ritme uyar odada
Tencereli tabaklı orkestrasıyla.

Ben ne seyrederim bilmem
Hepsinden birazcık,
Kendi çapımda bir program
Tasarlarım kafamda

SUAT ANGI

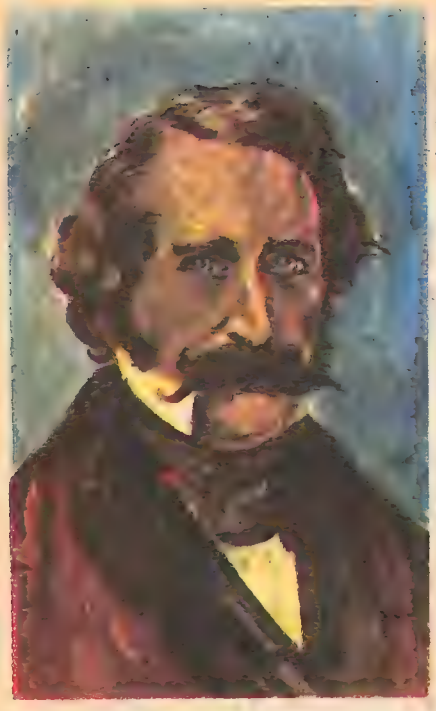

TIPTAN ACIYI KALDIRAN ADAM

THOMAS MORTON

19 yüzyılın ilk yarısında bir hastanenin ameliyat odası hiç de içaçıcı bir görüntüde değildi. Şimdiki hastanelerde görmeye alıştığımız düzenlilik o zaman yoktu. Ameliyat edilecek hastalar ilkel koşullar altında tedavi edilir ve ameliyat masasına iple bağlanırlardı. Hastalar ameliyat sırasında çok acı çekerlerdi. Çünkü o zamanlar anestezi denilen yöntem yani hastaların bayıltılarak ameliyat edilmesi mümkün olmuyordu.

Amerika'nın Boston eyaletindeki büyük hastane de bunlardan birisiydi. Yıllardan 1846'ydı. Bir Ekim günü bir grup doktor ve öğrencileri toplanmışlar, ünlü doktor John Collins Warren'ın yaptığı bir tümör ameliyatını seyrediyorlardı. Genç bir adam olan hasta duyacağı acının korkusuyla tir tir titriyordu. Warren birden doktorlara döndü ve beklenmedik bir açıklama yaptı. Thomas Morton adlı bir doktoru ameliyata davet ettiğini ve Morton'un ameliyatı acısız yapacağını bildirdi. Salonda bulunan herkes böyle bir şeyin olacağına inanmıyordu. O sırada içeri elinde bir şişeyle doktor Morton girdi. Doktor elindeki bez parçasına şişedeki sıvıdan bir parça döktü ve hastanın burnuna koklattı. Bir kaç dakika sonra doktor Warren'a dönerek "hastanız hazır" dedi. Hasta bayılmıştı.

Çıt çıkmayan sessizlikte doktor Warren hastayı ameliyat etti, tümörü aldı ve yarayı dikti. Bütün bu işlemler

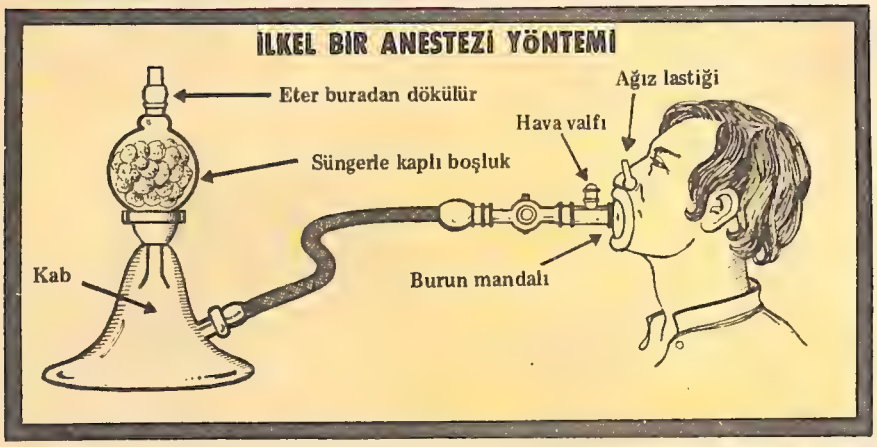

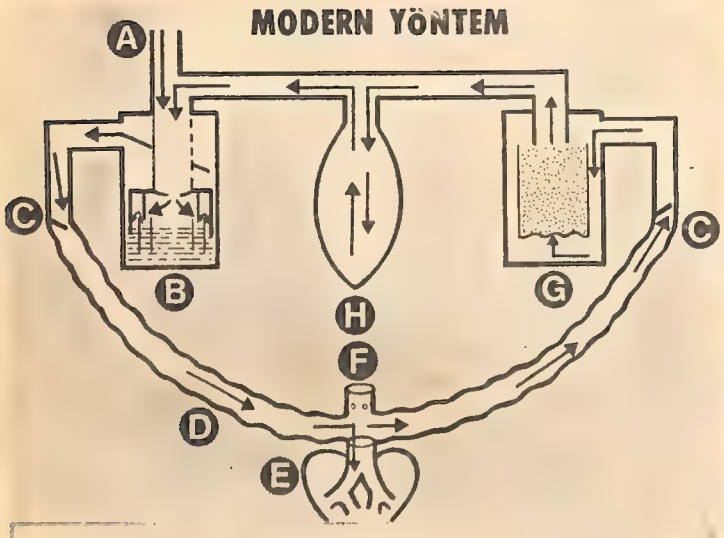

A Gaz girişi
B Buhar bölümü
C Gidiş valfı
D Lastik boru
E Hastanın solunum sistemi
F Gaz çıkışı
G Karbondioksit süzücü
H Soluma çantası

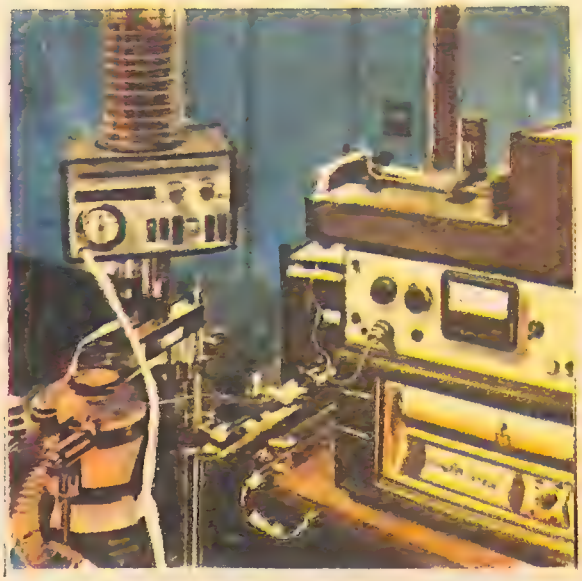

Modern anestezi yönteminde kullanılan araçlar hastaya tam dozunda uyuşturucu verilip verilmediğini denetler

Anestezi yoluyla yapılan ilk başarılı ameliyat 1846 yılında Massachusetts'te doktor Morton tarafından gerçekleştirildi.

sırasında hastada acı duyduğuna ilişkin en küçük bir belirti yoktu. Ameliyat yarım saat içinde bitmiş ve bir süre sonra da hasta ayılmıştı. Tıp tarihinde artık yeni bir dönem başlıyordu.

Bu başarıdan önce pek çok kez hastaların acı duymadan ameliyat edilmeleri için çaba gösterilmiş ama her keresinde başarısızlığa uğranmıştı. Hastalara acı duymamaları için verilen alkol istenilen sonucu vermemişti. Bir başka başarısız yöntem de hastaya afyon vermekti. Ancak bu tür yöntemlerin uygulanması sırasında hastaların hepsinin acı duydukları saptanmıştı. Tarihte ilk kez hastanın hiç acı duymadan ameliyat edilmesi doktor Morton sayesinde başarılmıştı.

Bazı tutucu kişiler Morton'un buluşuna karşı çıktılar. Bu yöntemin Tanrı'ya karşı gelmek demek olduğunu öne sürdüler. Ama bilim her zaman olduğu gibi galip çıktı.

William Thomas Morton 1819 yılında doğdu. Dişçilik mesleğini seçti ve Baltimore'daki dişçilik okuluna yazıldı. Dişçiliği sırasında hastaların duydukları acı onu çok etkiliyordu. Sürekli olarak acısız diş çekmenin yollarını araştırıyordu. Kendisinden daha önce bu yolları araştırmış olan bilimadamı Horace Wells'in araştırmalarını inceledi. Wells "güldüren gaz" olarak bilinen diazot monoksit üzerinde çalışmıştı. Bu gazdan çok az soluyan hastalar çok yumuşuyorlar ve çevrelerine gülümseyişler dağıtıyorlardı. Wells'in üzerinde deney yaptığı hastalardan biri bu gazdan çektikten sonra çalıların üzerine düşmüş her yanını yaralamış, ancak hiç bir acı duymamıştı.

Wells diazot monoksit ile başarılı bir çok deney yaptı. Ancak bir keresinde yüksek dozda gaz çeken bir hastası az kalsın ölüyordu. Bu yüzden doktor bu yöntemden vazgeçti. Morton'a göre de bu gaz tehlikeliydi. Ancak eter buharını kimi zaman ağrı şikayetlerinde kullandığı olmuştu. Morton bir dizi deneylerde bulundu. Köpeği üzerinde çeşitli bayıltma deneyleri yaptı.

Günün birinde doktor Morton'un muayenehanesine şiddetli biçimde dişi ağrıyan bir hasta geldi. Hastanın dişi öylesine ağrıyordu ki anesteziye razı oldu. Morton sıvı eteri bir mendile döktü ve hastanın burnuna koklattı.. Ameliyat başarıyla sonuçlandı . Aradan bir ay geçtikten sonra Morton yukarıda öyküsünü okuduğunuz ameliyatı başarıyla gerçekleştirdi. Ne yazık ki Morton başarısının tadını çıkaramadı. Doktor Charles Jackson adlı bir başka meslektaşı eterin ilk kez kendisi tarafından kullanıldığını iddia ediyordu. Morton bu doktorla yıllarca mahkemelerde mücadele etti.

Buluşu kim yaparsa yapsın modern anestezi yöntemi yani hastanın bayıltılarak, acı duymadan ameliyat edilmesi başarıyla uygulanmaya başlandı. Eterle ameliyat Avrupa'ya, oradan da tüm dünyaya sıçradı. Diazot oksitle oksijenin karışmasından oluşan madde de ameliyatlarda kullanılıyordu. Bundan sonra 20 yüzyılda başka bayıltıcı maddeler bulundu. Günümüzde de kullanılan bu maddelerin başında kloroform gelir. Doğu toplumlarında bazı yerel bölgelerde kokain de uyuşturucu olarak kullanılmaktadır.

Morton'un buluşu yalnızca hastaların acı duymadan ameliyat edilmelerini sağlamıyordu, aynı zamanda doktorların acele etmeden, rahat rahat ameliyat yapmalarına olanak sağlıyordu. Daha önceleri, hastalar büyük acılar çektiklerinden doktorlar çok çabuk ameliyatlar yapmak zorunda kalıyorlardı. Bu yüzden ameliyat sırasında pekçok hasta ölebiliyordu.

Morton'un buluşundan bu yana gerek kullanılan maddeler, gerekse kullanma yöntemleri olarak büyük gelişmeler oldu. Hastalar ameliyat odasına alınmadan önce anestezi odasına sokulmaktadırlar. Burada bir anestezi uzmanı hastayı bayıltmaktadır. Bu bayıltma çeşitli yöntemlerle olabilmektedir, hastanın burnuna uyuşturucu madde koklatma ya da damardan iğne yapma en çok başvurulan yöntemlerdir.

Bir anestezicinin görevi hasta bayıldığı zaman bitmemektedir. Ameliyat sırasında hastanın tüm soluk alış verişlerini ve kalp düzenini denetlemek zorundadır. Kloroformun fazla verilmesi hastanın ölümüne yol açabilir. Anestezici ameliyat sonuna kadar hastayı denetler.

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY-Türkçesi: VİVET KANETTİ-Resimler: SEMPE

RULET

GÜMÜŞ'ÜN babası çok zengindir, ona her istediğini alır. Gümüş sürekli müthiş şeyler getirir okula.

Bugün çantasında bir rulet vardı, tenefüste onu bize gösterdi. Rulet, üstünde numaralar olan küçük bir topaçtır, bir de beyaz bilyesi var.

— Topaçı döndürürsünüz, durduğunda bilye de bir numaranın önünde duruyor, kim o numaranın önünde duracağını daha önceden kestirmişse, tak. O kazanıyor.

— O kadar kolay olur mu? Mutlaka bir numarası vardır, dedi Sırım.

— Ben bir kovboy filmi görmüştüm, ama orda rulet hileliydi, esas oğlan tabancasını çekiyor, bütün düşmanları öldürüyordu. Sonra da pencereden atlayıp atına biniyor, dört nala uzaklaşıyordu, tıkıtık, tıkı tık, tıkı tık diye.

— Hah, bu işin bir numarası olacağını biliyordum, dedi Sırım.

— Salak, şu Dırdır'ın gördüğü kovboy filmindeki rulet hileli diye benim ruletimde de hile olması gerekmez, dedi Gümüş.

— Kim salak? diye sordu Dırdır'la Sırım.

— Benim televizyonda gördüğüm bir oyunda da rulet oynuyorlardı. Bir masanın üstünde numaralı bir örtü vardı, insanlar numaraların üstüne fişlerini koyuyorlar, onları yitirince de çok bozuluyorlardı, dedi Dalgacı:

— Evet, dedi Gümüş, benim ruletimin kutusunda da numaralı yeşil bir örtüyle bir sürü fiş vardı ama annem hepsini okula taşımamı istemedi. Ama zararı yok, böyle de oynayabiliriz.

Gümüş bir numaraya para yatırmamızı söyledi. Kendisi topaçı döndürecek, çıkan sayı da kazanacaktı.

— Fiş yok, neyle oynayacağız? diye sordum.

— Hepimizin bozuklukları var, dedi Gümüş. Onlarla oynayacağız ne yapalım, fiş yerine. Kazanan, arkadaşlarının bütün parasını alacak.

— Ben, dedi teneffüsün ikinci sandviçini yiyen Lüplüp, paramla okul çıkışı gofret alacağım.

— Arkadaşların parasını kazanırsan, bir sürü gofret alabilirsin aptal, dedi Tıngır.

— Öyle mi? dedi Toraman. Şişko bir numarayı kazara seçti diye, fişlerimle bir sürü gofret mi yiyecek? Asla? Mızıkçılıktır bu!

Kendisine şişko denmesinden hiç hoşlanmayan Lüplüp çok kızdı. Toraman'ın bütün parasını kazanacağını, gofretleri de onun önünde yiyeceğini, bu işe de çok güleceğini söyledi, ne yani, iyi valla.

— Peki dedi Gümüş, istemeyen oynamaz o kadar! Teneffüs boyunca tartışacak değiliz. Herkes numarasını seçsin..

Hepimiz ruletin çevresine toplanıp çömeldik, bozukluklarımızı yere koyduk ve numaralarımızı seçtik. Ben 12'yi, Lüplüp 6'yı, Dalgacı 0'ı, Tıngır 20'yi, Dırdır 5'i, Toraman 25'i, Gümüş 36'yı seçti. Sırım hiç bir sayıyı seçmedi, çünkü hileli bir rulet yüzünden bütün parasını yitirmek niyetinde olmadığını söyledi.

— Amaaaan! Amma da canımı sıkıyorsun yani! dedi Gümüş. Hileli değil dedim sana.

— Kanıtlayın, dedi Sırım.

— Hadi, diye bağırdı Lüplüp, oynuyor muyuz?

Gümüş ruleti döndürdü, beyaz bilye 24'ün önünde durdu.

— Nasıl 24 çıkar? dedi Lüplüp, kıpkırmızı kesilerek.

— Size hile var demiştim, dedi Sırım. Kimse kazanmadı.

— Hayır efendim, ben kazandım işte, dedi Toraman. Benim numaram 25, 24'e en yakın sayı o.

— Sen ne zaman rulet gördün hayatında? diye bağırdı Gümüş. 25'i seçtin 25 çıkmazsa yitirirsin, o kadar. Hadi bana eyvallah.

— Gümüş haklı dedi Lüplüp, kimse kazanmadı, baştan başlıyoruz.

— Bir saniye efendim, bir saniye! Kimse kazanmayınca parayı ruletin patronu toplar, dedi Gümüş.

— Televizyonda da böyleydi, dedi Dalgacı.

— Sana soran olmadı! diye bağırdı Lüplüp, burası televizyon değil! Böyle oynayacaksak fişimi geri isterim, hadi bana eyvallah!

— Hakkın yok buna, onu yitirdin, dedi Gümüş.

— Çünkü ben kazandım, dedi Toraman.

O zaman hepimiz tartışmaya koyulduk, ama gözetmenler avlunun öbür ucundan bize bakıyorlardı, bunun üzerine biz de anlaştık.

— Hadi, ilk oyun sayılmasın. Baştan başlıyoruz, dedi Gümüş.

— Peki dedi Sırım, ben 24'ü seçiyorum.

— Ruletim hileli diye oynamak istemediğini sanıyordum, dedi Gümüş.

— Tabii, dedi Sırım. Hep 24 numara çıksın diye hile yaptın. Geçen sefer gördük.

Gümüş Sırım'a baktı, bir parmağını alnına dayadı ve döndürdü, öbür eliyle de ruleti çevirdi. Bilye 24'ün önünde durdu, Gümüş parmağını alnından çekti ve gözlerini faltaşı gibi açtı. Tam Sırım, ağzı kulaklarında, parayı toplamaya hazırlanıyordu ki Toraman onu itti.

— Hayır efendim! dedi Toraman, parayı toplayamazsın, hile yaptın!

— Ben mi hile yaptım? diye bağırdı Sırım. Mızıkçı, ne olacak? 24'ü seçtim ve kazandım.

— Rulet hileli! Sen söylemiştin! diye bağırdı Gümüş. Bilye iki kez aynı numaranın önünde durmamalı.

İşte o zaman korkunç bir şey oldu, hepimiz dövüşmeye başladık, Karagöz'le öteki gözetmenimiz geldiler.

— Yeter! Susun! diye bağırdı Karagöz. Bir süredir sizi izliyoruz. Gözlerimin içine bakın. Ne yapıyordunuz hı?

— Rulet oynuyorduk, hepsi hile yapıyor, dedi Sırım! Ben kazandım ve...

— Hayır efendim, sen kazanmadım! dedi Lüplüp, Kimse paramı alamaz! Hadi bana eyvallah.

— Rulet! diye bağırdı Karagöz, okulun avlusunda rulet oynuyordunuz! Ya bu yerdekiler ne? Bozuk para! Bu veletler parayla oynuyorlar! Aileleriniz kumarın insanı iflasa ve zindana götürdüğünü söylemedi mi size? Hiç bir şeyin insanı kumar kadar alçaltığını bilmiyor musunuz? Bu tutkunun esiri oldunuz mu bir kere, artık mahvoldunuz demektir, zavallılar! Haydi bay Sinekvurmaz, gidin zili çalın, ben bu rulete el koyuyorum. Hepinize de bir ihtar veriyorum.

Çıkışta her seferki gibi, Karagöz'den el koyduğu şeyi bize iade etmesini istemeye gittik. Karagöz hiç gülmüyordu, öfkeli gözlerle yüzümüze baktı. Ruleti Gümüş'e verirken:

— Size verdikleri armağanlardan ötürü anne babanızı kutlayamayacağım. Bir daha bu gülünç ve zararlı oyunla görmeyeyim sizi okulda.

Paraları bize bay Sinekvurmaz verdi, gülerek.

korkuluk

Şu toprakların sahibi olan adam
Kuşları korkutmak için koymuş
O çirkin korkuluğu tarlasına

Sanki evrenin tüm buğdaylarını
Sanırsınız kendisi yiyecek

Ama kargalar
Konunca korkuluğun üzerine
Nasıl da küplere biniyor
Nasıl da taşlar yağdırıyor

Kendi tarlasının
Ve korkuluğunun yüzüne

yalvaç ural

test

SOSYAL BİLGİLER

1. Çin Hindi ile Hint yarımadaları arasında kalan körfezin adı nedir?
   a) Umman körfezi
   b) Bengal körfezi
   c) Siyam körfezi
   d) Martaban körfezi

2. Bu akarsuların hangisi Kuzey Buz Denizine dökülür?
   a) Amur
   b) Indus
   c) Yenisey
   d) Mekong

3. Bu yarımadalardan hangisi diğerlerine göre daha büyük bir yüzölçümüne sahiptir?
   a) Arabistan yarımadası
   b) Kamçatka yarımadası
   c) Hindistan yarımadası
   d) Çin Hindi yarımadası

4. Meksika körfezinden çıkarak Atlas Okyanusunda kuzeye doğru akan ve Beyaz Denize kadar uzanan sıcak su akıntısının adı nedir?
   a) Labrador akıntısı
   b) Gulf Stream akıntısı
   c) Brezilya akıntısı
   d) Kanarya akıntısı

5. Afrika kıtasında bulunan bu dağların hangisi sönmüş bir yanardağdır?
   a) Kilimanjaro
   b) Habeşistan dağları
   c) Kap dağları
   d) Atlas dağları

6. Bu çöllerin hangisi Afrika kıtasındadır?
   a) Kızıl Kum
   b) Gobi
   c) Büyük Sahra
   d) Taklamakan

7. Bu kıtaların hangisinin yüzölçümü 30 milyon kilometrekaredir?
   a) Güney Amerika
   b) Kuzey Amerika
   c) Avustralya
   d) Afrika

8. Bu madenlerin hangisi Afrika'da diğerlerine göre daha azdır?
   a) Altın
   b) Petrol
   c) Bakır
   d) Elmas

9. Bu yanardağların hangisi küçük bir adanın üzerindedir?

ARMAĞANLI SORULAR

12. Sayımızdaki armağanlı soruların doğru yanıtları şöyle olacaktı: 1) f, 2) b, 3) j, 4) e, 5) c, 6) a, 7) d, 8) g, 9) k, 10) h. Doğru yanıt gönderen okurlarımız arasında çekilen kurada 1. Tijen Gençosmanoğlu – Trabzon, Nurten Yıldırım – Zonguldak, Can Öztürk – İstanbul, Güven Bay – İstanbul, Erbil Karabudak – Konya, Canay Karabiber – Samsun, Nuran Süleyman – Adapazarı, Nüket Sezik – İzmir, Ali İhsan Güğümcüoğlu – İstanbul, Halil Ülgen – İstanbul, birer kitap kazandılar.

SORULAR:

1. 1879 – 1955 yılları arasında yaşayan ünlü bir bilgindir. Almanya'nın Württemberg kasabasında doğdu. Zürih üniversitesinde çalıştı. Yirmi yıl Berlin'de. Ünlü "Bağıllık Kuramı"nı orada geliştirdi. Fizik kurallarını kökünden değişikliğe uğratan bu kuram, zamanı ve boşluğu değerlendirmede yeteneğimize göre başkalık kazandırır. 1933 yılında Amerika'ya yerleşti ve orada öldü. Aşağıda fotoğrafı görülen bu ünlü bilginin adı nedir?

2. Eksik bırakılmış yere hangi sayı gelecek?
   ADA – 7
   EDA – 12
   AÇI 16
   AGA – ?

a) Etna
b) Pompei
c) Stromboli
d) Vezüv

10. Bu adaların hangisi Avustralya'nın güneyindedir?
a) Tasmanya
b) Yeni Gine
c) Java
d) Yeni Zelanda

11. Avustralya'da hayvancılık ileridir. Hayvan ürünleri endüstrisi de gelişmektedir. En çok beslenen hayvan bunların hangisidir?
a) Kangru
b) Kümes hayvanları
c) İnek
d) Koyun

12. Güney Amerika'nın batısında bütün kıta boyunca uzanan dağların adı nedir?
a) Kayalık dağları
b) And dağları
c) Appalaş dağları
d) Kıyı dağları

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

TÜRKÇE
1)b, 2)a, 3)c, 4)b, 5)b, 6)b, 7)d, 8)d, 9)b, 10)a, 11)c, 12)b.

GENEL KÜLTÜR
1)b, 2)d, 3)b, 4)c, 5) Hindistan — İngiltere — Türkiye — Yunanistan, 6)a, 7)a, 8)c, 9)d, 10)a, 11)b, 12)64, 13)a, 14)c.

GENEL YETENEK

ZEKA VE AKTÜALİTE TESTİ

I) 12 — 14 — 16 — 18 — (?)
II) 7 — 10 — 13 — 16 — (?)

Soru 1 — 6 yukarıdaki sayı dizilerine göre yanıtlanacaktır.

1. Dizi — I'i sağa doğru uzatırsak (?) işaretli olan yere hangi sayı gelir?
a) 17
b) 19
c) 20
d) 21

2. Dizi — II'yi sağa doğru uzatırsak (?) işaretli yere hangi sayı gelecektir?
a) 21
b) 19
c) 17
d) 15

3. Dizi — I'in başındaki sayı ile başlayıp, Dizi — II'nin kuralını uygulayarak yeni bir dizi elde etsek, bu yeni dizinin baştan üçüncü sayısı kaç olur?
a) 18
b) 17
c) 16
d) 15

4. Dizi — II'nin üçüncü sayısı ile başlayıp, Dizi—I'in kuralını uygulayarak dört sayılık yeni bir dizi elde etsek, bu yeni dizinin en büyük sayısı kaç olur?
a) 13
b) 15
c) 17
d) 19

5. Dizi II'nin sayılarını, Dizi — I'in aynı hizaya gelen sayılarından çıkararak yeni bir dizi oluştursak, bu dizinin sayılarının toplamı kaç eder?
a) 11
b) 12
c) 13
d) 14

6. Dizi — I ile Dizi — II'nin sayılarını karıştırıp, en küçük sayıdan başlayarak en büyük sayıya doğru dizersek, bu yeni dizide baştan dördüncü sayı kaç olur?
a) 14
b) 13
c) 13
d) 10

7. Kurt Waldheim'ın görevi aşağıdakilerden hangisidir?
a) NATO Genel Sekreteri
b) Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri
c) A.B.D. Başkan Yardımcısı
d) Dünya Bankası Başkanı

8. Aşağıda adları yazılı komutanlardan, bugünkü Genelkurmay Başkanımız hangisidir?
a) Memduh Tağmaç
b) Faruk Gürler
c) Semih Sancar
d) Kenan Evren

9. 7 ile toplandıktan sonra 7 ile çarpılan bir sayıdan 154 elde ediliyor. Bu sayı hangisidir?
a) 15
b) 22
c) 25
d) 23

10. 4 çift eldiven 30 liradır. Bir düzine mendil de 30 liradır. 120 mendil parasıyla kaç çift eldiven alınabilir?
a) 30
b) 40
c) 60
d) 90

11. Aşağıdaki ikinci evin damındaki pencerede hangi rakam olacak?
a) 12
b) 7
c) 14
d) 11

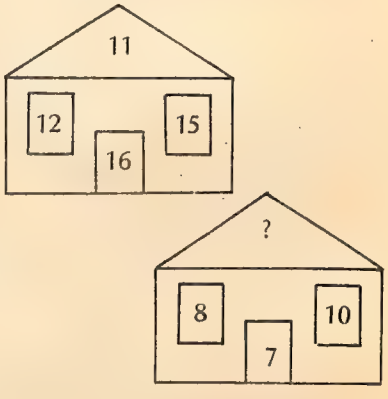

İP OYUNLARI

devrim alpöge

TESTERE

PARMAKLAR

Parmakların kısa adı şöyle:

SOLBAŞ – sol baş parmak
SOLİŞ – sol işaret parmağı
SOLKÜ – sol küçük parmak
SAĞBAŞ – sağ baş parmak
SAĞİŞ – sağ işaret parmağı
SAĞKÜ – sağ küçük parmak

Bu oyun 2 kişi yani 4 el ile oynanan ilginç bir oyun.. Hemen kendinize bir arkadaş bulun ve resimlere dikkat ederek oyunu denemeye başlayın.

Önce arkadaşınızla, resimdeki gibi Dörtgen Düzeni oluşturun. Dörtgen Düzeni eski yazılardan biliyorsunuz.

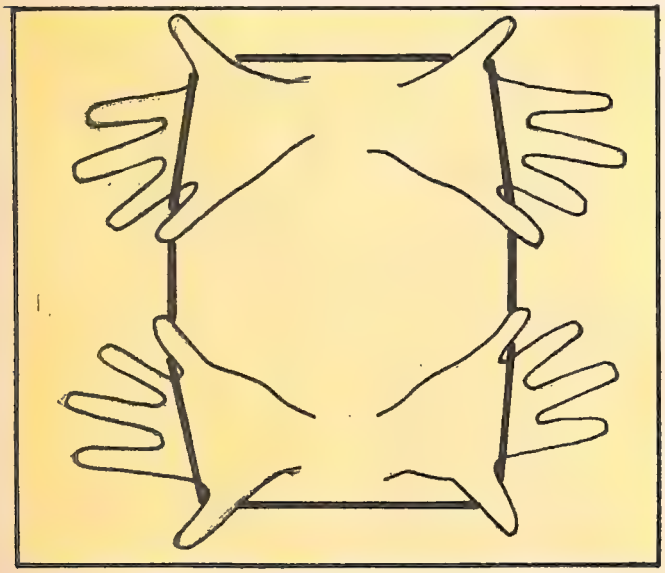

İkiniz de önce SOLİŞ'le karşılıklı olarak birbirinizin sol avuç iplerini alın. İpi kimin önce aldığı önemli değil. Böylece sol ellerinizle Altıgen Düzene benzer bir şekil oluşturdunuz.

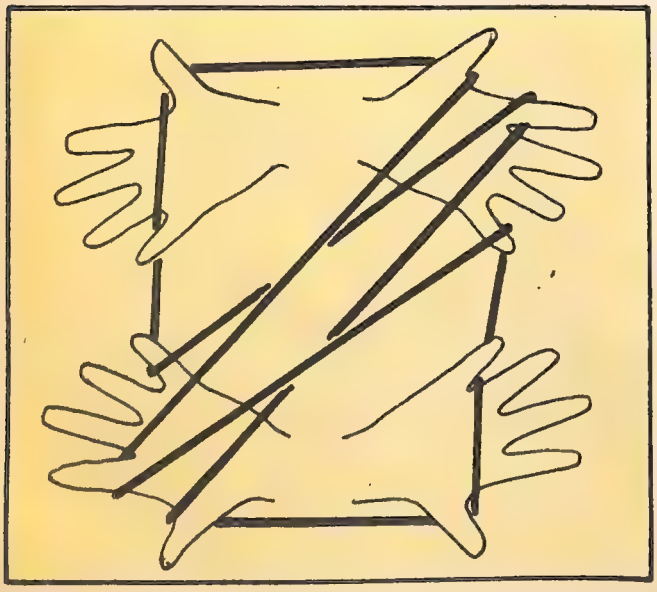

Aynı şeyi sağ ellerinizle de yapın. Bu kez Altıgen Düzen SAĞİŞ'lerle oluşsun. Yalnız ipler sakın karışmasın.

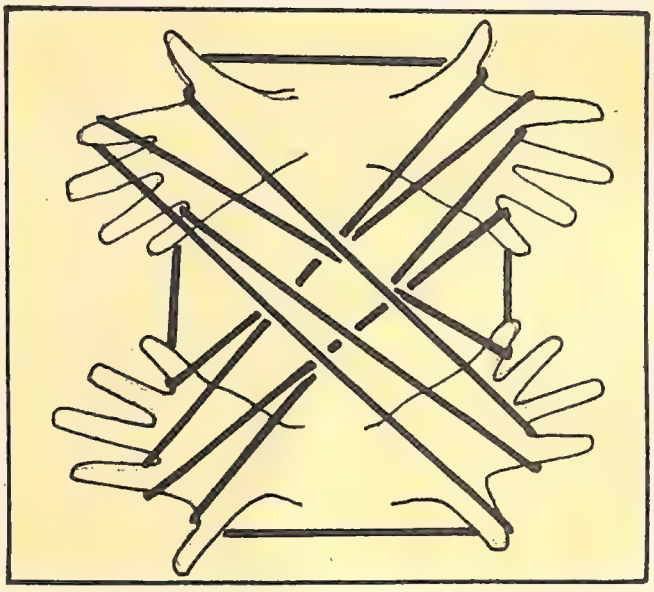

SAĞBAŞ, SAĞKÜ, SOLBAŞ, SOLKÜ'yü ikiniz de bırakın. Yalnızca işaret parmakları ipe takılı kalacak.

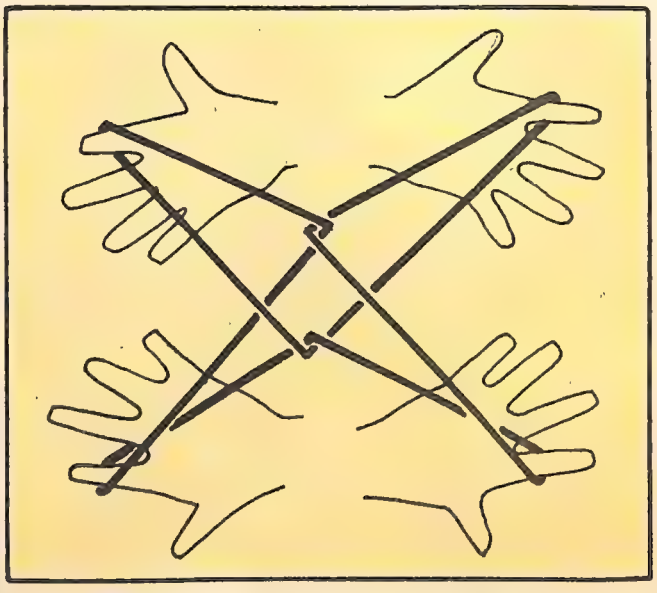

Oyun yeni başlıyor. İpten bir testere yaptınız. Önce ikiniz de SAĞİŞ'i çekin; SOLİŞ'ler arasındaki ip kısalacak ve SOLİŞ'ler birbirine yaklaşacak. Şimdi de SOLİŞ'leri çekin. Bir SAĞİŞ, bir SOLİŞ... Testere keser gibi olacak.

size bir mektup var

Kardeşim Yeter,

Dün okulumuzda diploma töreni yapıldı. Bilsen nasıl heyecanlı ve sevinçliydim. İlkokulu bitirdim. Girdiğim sınavın yazılısını, daha doğrusu ilk elemesini kazanmışım. İkincisini de kazanacağıma inanıyorum. Ama annem Maarif Kolejine gönderecek beni. Anadolu Kolejini kazansam da göndermeyecek. Ablamın okuluna gideceğim. Onun sınavını kolayca hiç zorlanmadan kazandım. Benim sözdağarcığım çok zengin. Bir öğretmen bana genel yetenek dersi verdi. Daha ilk sınamasında şaşırdı. Babama "özel ders aldırmazsanız da olur. Durumu çok iyi" dedi. Sorduğunu, gösterdiğini eksiksizce yaptım.

Diploma töreninden eve dönünce posta kutusunda buldum mektubunu. Sevinçle açtım yine. Demek beni düşünde gördün. Ne iyi. Belli ki beni seviyorsun. Birkaç kez de ben gördüm seni düşümde. Ama hiç de fotoğrafındaki gibi değilsin. Güçlü kuvetlisin. Hele son gördüğümde kocaman bir köpeğin boynuna bir tasma geçirmişsin. Onu çekiyorsun. Köpek huysuzlanıyor. Gitmiyor. Sana saldıracakmış gibi oluyor. Bağırıyorum. Bir de rüya olduğunu anlayınca bir seviniyorum ki...

Gönderdiğim kitabı beğendiğine sevindim. Sana bu mektupla birlikte dört kitap daha gönderiyorum. Bunlardan birini, Güneşe Vurgun Çocuk adlı masalları çok seveceksin. Ben birkaç kez okudum. Sana bir şey diyeyim mi? Senin mektupların benimkinden daha güzel oluyor. Bana öyle geliyor ya da. Sen de bir gün yazar olabilirsin. Hem anlatacağın ne çok şey var. Ananın o sözünü "köy yeri, dert yeri" anlatan öyküler, romanlar yazarsın. Aklımdayken sorayım: Senin sınavın sonucu gelmedi mi? Kazandın mı ilköğretmen okulunu?

Ablam da kolejin lise bölümüne geçti. Ben de orta bölümünün sınavını kazandım. Başarımıza annem ve babam çok sevindiler. Dün akşam evde büyük bir ziyafet verdiler. Akrabalarımızı, yakın dostlarımızı yemeğe çağırmışlardı. Annem öyle bir sofra donatmıştı ki... Üstelik bizim başarımızı kutlamak için içtiler de. Ben bira içtim. Ablam da birazcık votka. Yemekten sonra dans ettiler. Ben de dayımın kızıyla dans ettim. Öyle ya artık büyüdüm. İlkokul bitti. Annem diyor ki "bu yemeği büyük bir otelin salonlarının birinde vereceklermiş. Ama dikkat çekermiş. Zati herkesin gözü bizdeymiş. Sonra ülkenin durumu da iyi değilmiş..." Bana kalsa hiç istemem. Ama ablam sırf arkadaşlarını çağırmak, onlara hava basmak için tutturdu. Yemeği evde vermeğe bile zor razı oldu.

Demek az kaldı öğretmeninizi dövsünler. Buna da aklım ermiyor. Nasıl oluyor da insanlar nefese, muskaya inanıyorlar? Çok düşündüm bu sorunun üzerinde. Kendi kendime nedenini şöyle açıkladım: Doktor yok, hastane yok. Hastalıkların neden ortaya çıktığını da köylülere öğretememişiz. Ne yapsınlar bu durumda? En kestirme yolu seçiyorlar. Nefesten, muskadan bir yardım bekliyorlar.

Kardeşim Yeter, bilmem daha önce yazmış mıydım sana? Biz her yıl bir yere, bir aylığına (deniz kıyısında) dinlenmeğe gideriz. Geçen yıl Kuşadasına gitmiştik. Kuştur'da kaldık. Her şey çok güzeldi. Sabahleyin kahvaltıdan sonra babamları bile beklemeden denize giriyordum. Yüzmenin her çeşidini öğrendim. Sırtüstü, kurbağalama, serbest... her çeşidini öğrendim. Orada (Kuştur'da) bir yarışma düzenledik arkadaşlarla. Ben üçüncü oldum.

Öğlen yemeğinden sonra uykuya yatıyorduk genellikle. Ben kitap da götürmüştüm. Dört kitap bitirdim orada. Annem, babam oyun arkadaşları bulmuşlardı. Bol bol konken, poker oynuyorlardı.

Bu yıl Marmaris Tatil Köyü'ne gideceğiz. Babam üç ay öncesinden yerlerimizi ayırttırmış. Yirmi Temmuz'dan Ağustosa kadar orada kalacağız. Bir engel çıkmazsa Temmuzun 19'unda Ankara'dan arabayla yola çıkacağız. Benzin yokmuş yollarda. Babam diyor ki bizim arabanın deposu büyük. İki çelik bidonumuz da var. Onları doldurduk mu sıkıntı mıkıntı çekmeyiz. Marmaris'ten de İstanbul'a dayımın yanına gideceğiz. İki hafta da İstanbul'da dayımlarda kalacağız.

Senin deniz görmediğini, kasabanızın dışında başka bir yere gitmediğini biliyorum. Bunun için, bu yıl nereye gideceğini sormuyorum. Babama, "köylerdekiler yaz tatili yapmazlar mı" diye sordum. Ne dedi biliyor musun? "Hayır. Köyde çalışma zamanıdır yaz.."

Mektubunda kullandığın kimi sözcükler için sözlüğe bakıyorum. Semer, kaş, yüke koşmak, bük... gibi sözcüklerin yeni anlamlarını öğrendim. Ağabeyin sana söylediği o sözü, "insan isterse, dayanırsa bir gün istediğine kavuşur" sözünü de çok beğendim. Mektubunu bekler gözlerinden öperim kardeşim..

Özgür Ertan

OLİMPİYATLAR

HALİT KIVANÇ anlatıyor

UÇAN ÇİKOLATA'YA YETİŞEN YOK

Küçüklüğünde hastaydı Wilma Rudolph.. Çocuk felcine yakalanmıştı. Ama bu feci hastalığı yenmiş, sonra spora bile başlamıştı. Hem de sporda bir Olimpiyat şampiyonu olacak düzeye yükselmişti. Roma Olimpiyatları'nda 1 numaralı kadın sporcu, hiç kuşkusuz, Wilma Rudolph'tu. Amerikalı zenci atlet 100 ve 200 metre yarışlarında rakiplerini öylesine geride bırakmıştı ki.. Kısacık mesafede yarışı bitirirken, rakipleri neden sonra varıyorlardı finişe.. Sonra bayrak yarışında da altın madalya aldı. Koşu stili yanında sevimli davranışlarıyla da herkesin sevgisini kazanmıştı Rudolph.. Bakın, resimde de belli.. En yakın rakipleri ne kadar geride geliyor... "Uçan Çikolata" adı boşuna takılmamıştı Wilma Rudolph'a..!

GÜLÜ SEVEN DİKENİNE KATLANIR

Sporu seven de kazalarına katlanmak zorunda.. İşte Roma Olimpiyatları'nda bisiklet yarışı sırasında beklenmez bir kaza ucuz atlatılıyor.

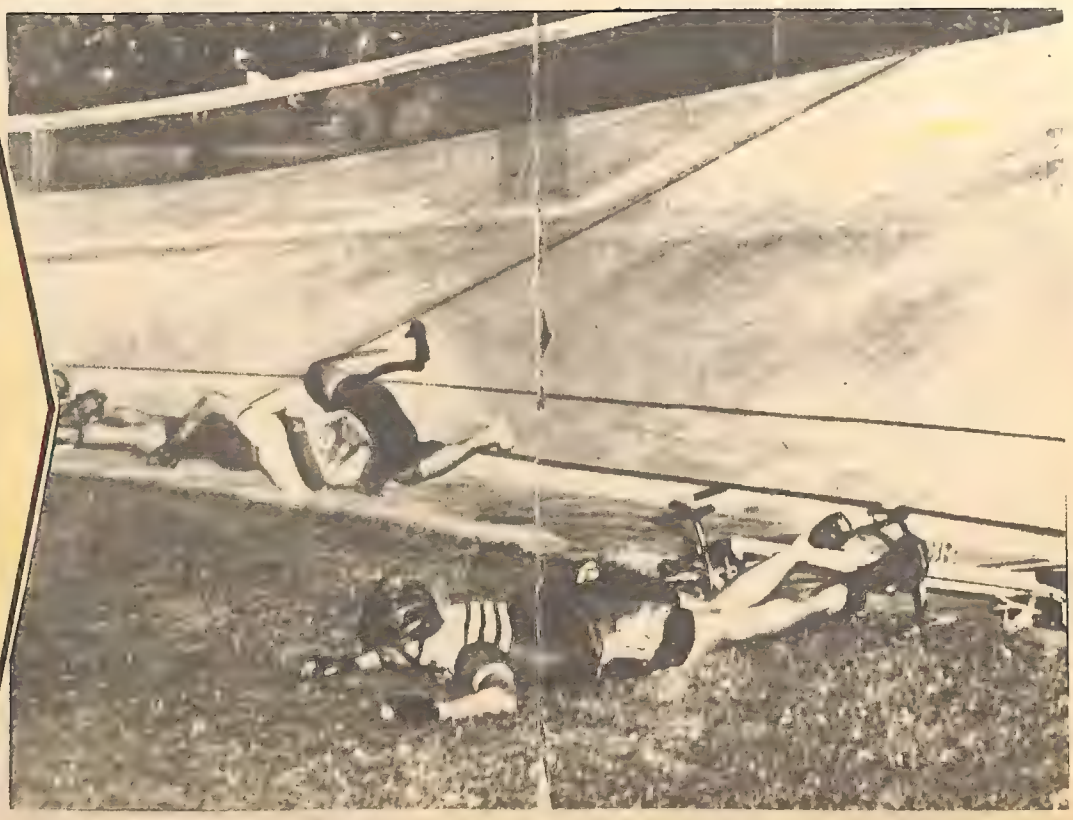

RİNGLERDE YENİ BİR İSİM CASSIUS CLAY

KİM BU?

1960'da Roma'da düzenlenen 17. Olimpiyatlar'da ilgi yaratan birçok sporcu vardı. Bunlardan biri de, ringlere yeni çıkan Amerikalı bir genç zenciydi. Cassius Clay'i pek yetenekli bir boksör olarak görmüştü uzmanlar.. "Bu genç ilerde kendisinden çok bahsettirecek" demişlerdi. Evet, bahsettirdi. Ama sadece boksör olarak değil.. Aynı zamanda dünya politikasına da karışarak her yönde adını duyurdu. O ilerde "Muhammed Ali" olacak, yumruklarından çok çenesini konuşturacaktı. Burada Muhammed Ali'yi henüz Cassius Clay olarak Roma Olimpiyatları'nda Avustralya'lı Madigan'ı yenerken görüyoruz. Clay, bu sırada 18 yaşında altın madalya kazanan bir şampiyondur.

GÜREŞTE GENE EN BAŞTAYIZ

1948 Londra Olimpiyatları'nda fırtına gibi esmişti güreşçilerimiz.. Sonraki Olimpiyatlarda altın madalyalar kazanmıştık ama, Londra'daki büyüklüğümüzü gösterememiştik. Bu bakımdan 1960 Roma Olimpiyatları bir dönüm noktası oldu. Londra formunu bir kez daha bulduk. 1948'de 6 altın madalya kazanan güreşçilerimiz, 1952'de 2, 1956'da 3 altınla yetinmişlerdi. 1960'da hepsinden çok, tam 7 altın madalya aldık. Yani 7 şampiyon çıkardık. 2 de gümüşle toplam 9 madalya kazandık Roma'da.. Altın adamlarımız, Ahmet Bilek, Mustafa Dağıstanlı, Hasan Güngör, İsmet Atlı, Müzahir Sille, Mithat Bayrak, Tevfik Kış'tı.

Altın adamlarımız yurda dönünce halkın coşkun sevgisiyle karşılandılar.

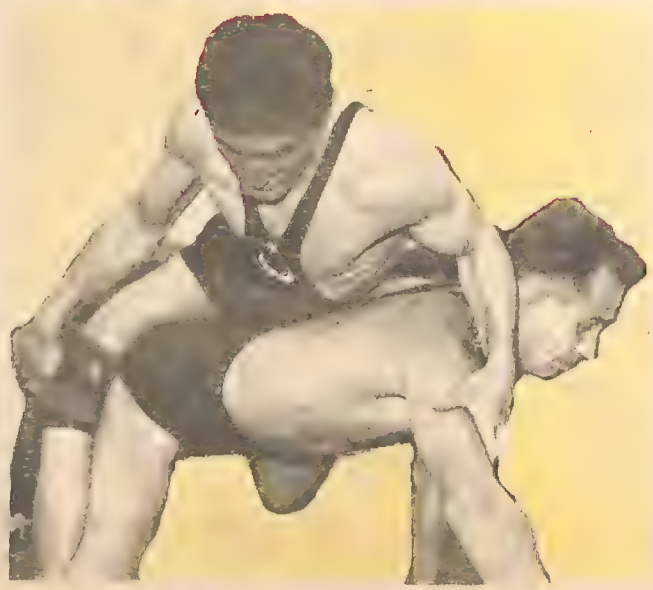

Gerçekten de 1948 Londra Olimpiyatları güreşçilerimizin fırtına gibi estiği bir olimpiyat olmuştu. Altın adamlarımız Bilek,Dağıstanlı, Güngör,atlı,Sille bayrak ve Kış, rakiplerini yerden yere çalarak,tam yedi tane altın madalya kazanmasını bildiler...

Mustafa Dağıstanlı Macar rakibini zorlarken...

ÜLKEMİZDE ÇOCUKLAR İÇİN

NE YAPILDI?
NE YAPILMADI?
NE YAPILMALI?

AÇIK OTURUM-I

MİLLİYET Çocuk Dergisi'nin 23 Nisan'ın yıldönümü nedeniyle "Türkiye'de cumhuriyet döneminde çocuklar için ne yaptık, ne yapmadık ve ne yapılmalı!" konulu açık oturumunun bir özetini veriyoruz.

Açık oturuma katılan konuklarımız, alfabetik ad sırasıyla şöyle:

Oktay Akbal – Yazar –Gazeteci

Ayşegül Atik – Sanatçı – Anne

Gülten Dayıoğlu – Çocuk kitapları yazarı – Eğitimci

Altan Erbulak – Sanatçı – Karikatürist

Ani Gürün – Çocuk Psikoloğu

Nevra İspahanlı – Çocuk Psikologu

Erdal Öz – Çocuk kitapları yayıncısı – Yazar

Yüksel Sökmen – Eğitimci – Psikolog – Milliyet Gazetesi Eğitim Uzmanı

Mine Yurdagel –Öğrenci–Milliyet Gazetesi İlkokullar Bilgi Yarışması geçen yıl İstanbul Üçüncüsü Alman Lisesi Hazırlık sınıfında.

Yazar – Gazeteci – Sunucu Halit Kıvanç'ın yönettiği açık oturuma Milliyet Çocuk Dergisi adına da Yazı İşleri Yönetmeni Gül Önet katıldı.

Halit Kıvanç: Milliyet Çocuk Dergisinin bu küçük açık oturumuna hoş geldiniz. Küçük diyoruz. Küçüklüğü, konuşulan ya da konuşulacak konunun büyüklüğüne rağmen kısa sürede, az sözle ortaya bu büyük davayı getirebilme amacından doğuyor. 1979'a bilindiği gibi özel bir ad verildi. Amaç açıktı. Dikkatler daha çok çocuklar üstüne toplansın, çocukların unutulan bazı sorunları böylece bir kez daha gözler önüne serilsin diye istendi, umutlanıldı. Ama bu oldu mu, olmadı mı? 1979 bitince çocuk yılı da bitti mi, bitmedi mi? Önce buradan hareket edelim. Daha sonra çocuk yılını bir yana atıp, doğrudan doğruya çocuk için bugüne dek ne yaptık, ne verdik ya da ne vermedik ya da bundan sonrasında ne yapmalıyız, ne vermeliyiz diye konuşalım. İlk sözü Altan Erbulak'a verelim. A.E. toplantıda sanatçı, karikatürcü aynı zamanda bir fantazi değil, gerçek bir baba, bir dede olarak bulunuyor.

A.E. Ve eski bir çocuk. Evet söze gerçekten eski bir çocuk olarak başlamak istiyorum. Nedeni, ben hiç çocukluğumu kaybetmedim. Yıllar yılı. 51 yaşındayım ama gene de çocukluğumu kaybetmemeye çalışan bir büyüğüm. Çocukluğum çok iyi geçti, savaş yılları içinde geçti ama gene de çok mutlu bir çocukluk geçirdim. Nedeni, büyüklerimin beni anlamış olmalarıydı. Bugünü düşünürken, dünü, geçmişi bir arada düşünüyorum. Dediğim gibi çocukluğum savaş yıllarında geçti ama, ben burada çok az kişiye nasip olan Atatürk'ü görmüş ender insanlardan biriyim. Atatürk anılarımda büyük yer tutuyor. Çünkü Çankaya'da oturuyorduk 1937 –38 yıllarında ve ben Çankaya İlkokulunda okuyordum. Her sabah Atatürk, yaya olarak Çankaya'dan köşkten aşağı Kavaklıdere'ye

kadar yürür orada arabasına biner ve meclise giderdi. Ben de her sabah, Saffet diye bir arkadaşım vardı, sarı saçlı Saffet, şu anda bir devlet görevinde, onunla birlikte bir tümseğin üzerine çıkar Atatürk'ü selamlardık, her sabah. Bu bir görev değildi bizim için, büyük bir zevkti. Atatürk'ü selamlarken o da bize "Merhaba çocuklar!" der ondan sonra aşağı inerdi. Ve bu bir yıl süresince sürdü gitti.. Bir gün Saffet hastalandığı için gelemedi. O gün bende inanılmaz bir gurur oldu. Çünkü Atatürk'ü tek başıma selamlıyacaktım, Saffet olmadan selamlayacaktım. Saffet'in hastalığına adeta sevinmiştim. Ama düşündüğüm gibi olmadı. Tek başıma tümseğin üstüne çıktım. Atatürk gene

aynı biçimde, yanında çalışma arkadaşları ile birlikte yaya olarak aşağı doğru inerken gene tümseğe doğru baktı ve "Merhaba!" dedi sonra durdu, "O sarı çocuk nerde?" diye sordu. Ve işte büyüklerin çocukları anlayışı, büyüklerin çocuklara bu denli önem verişini ilk kez Atatürk'te gördüm. Yıllar geçtikten sonra aynı manzarayla karşılaşamadım. Çocuklar birbirlerini çok seviyorlar, birbirlerini anlıyorlar ama bugünkü Türkiye'de büyükler çocukları anlamıyorlar. Bence o günden bugüne hep çocuk yılları devam edip gitmekte.

H.K. Burada bir soru, biz çocuklara, biz derken toplum diyorum, genel olarak çok şey verdik mi? Az şey mi verdik, hiç bir şey mi vermedik?

A.E. Tabii biz çocuk olarak kalmasını bilen kişileriz. Önce çocukluğumdan söz ediyorum. Çocuklar almasını bilen kişiler. Büyüklerin onlara çok şey vereceğini sanmıyorum. Hele özellikle bu yıllarda, yani televizyonlu yıllarda çocuklar bizden daha çok şey öğreniyorlar. Kendi kafalarında, kendi beyinlerinde. Şöyle bir deyim vardır: Küçük kafasıyla, yahut küçük beyniyle bak neler biliyor diye. Hiç sanmıyorum. Onların beyinleri bizimkinden daha büyük, daha geniş, daha alabilecek yerleri olan insanlar onlar.

Halit Kıvanç — Şimdi söz Mine Yurdagel'in. Bize bu konuda neler diyeceksin Mine?

Mine Yurdagel — Bence Altan beyin söylediği gibi çocuklara daha çok yardım etmek gerekli.

Halit Kıvanç — Mine, 12 yaşındasın. Altı yaşından bu yana her şeyi algıladığını kabul edersek altı yıl içinde mutlu bir çocukluk geçirdin mi?

Mine Yurdagel — Benim için evet. Oyun, oyuncak, okul, okudum.

Halit Kıvanç — Diğer arkadaşların da senin gibi mi?

Mine Yurdagel — Hayır, değil tabii. Bazı arkadaşlarımın annesi yok, babası yok, yeterli paraları yok.

Halit Kıvanç — Onlara bunları sağlayabilmek için ne yapmalı diye düşündüğün oldu mu hiç?

Mine Yurdagel — Doğrusu olmadı. Ama yoksul çocukları gördüğüm zaman üzülüyorum.

Oktay Akbal — Geçen yıl çocuk yılıydı. Senin yaşamında ne gibi şeyler oldu? Sana bir şey kattı mı bu çocuk yılı?

M.Y. Hayır, hiç bir şey katmadı.

Ani Gürün — Alman Lisesini kazanmışsın. Bunun için okul eğitimi dışında özel bir çaban oldu mu?

M.Y. Dördüncü sınıftan başlayarak test dersleri aldım. Çok yorucu bir çalışmaydı. Ama ders almasaydım kazanamazdım. Çünkü sınavda bizden istenenler bize okulda öğretilenler değil.

Ani Gürün — O çalışma temposu, normal eğitimin üzerinde bir çalışma gerektiriyor. Bu tempo içinde aklından şöyle bir şey geçti mi? Keşke bu tür özel kuruluşlar olmasa ben de her çocuk gibi, kırk milyon insanın büyük bir kısmının yetiştiği devlet liselerinde okusaydım. Dediğin oldu mu?

M.Y. Oldu. Derslerin çok olduğu anlarda, çok sıkıldığım anlarda dediğiniz gibi, keşke böyle bir eğitim olmasaydı, bu kadar çok sıkışmasaydım diye düşündüğüm oldu.

Ani Gürün — Yabancı okul seçmekte bir nedenin var mıydı?

M.Y. Anne ve babamın isteklerine uydum. Ayrıca almancayı çok seviyordum.

Yüksel Sökmen — Daha öncelere gidelim. Annenle babanın sana karşı davranışı nasıldı?

M.Y. İyiydi. Yani öyle dayak falan yoktu. Tabii ki yaramazlık yapınca her çocuk gibi cezalar verilir.

Yüksel Sökmen—Sana bunu sormamın nedeni. Böyle büyük sınavları kazanmada sadece iki yıllık kuru bir test dersleri alman rol oynamıyor. Çocuğun bilgisinin yanında zekası da rol oynuyor. Anne baba ile olan ilişkileri de rol oynuyor.

Halit Kıvanç — Sayın Sökmen siz bu konuda neler diyeceksiniz bize?

Yüksel Sökmen — Geçen yıl içinde yapılanlardan benim aklımda kalanlar pek az. Sanırım sergiler falan açıldı, biraz yazılıp çizildi, o kadar. Aslında çocuklar açlıktan ölüyor, soğuktan üşüyor fakat biz çocuk yılında çocuğa şarkılar, şiirler, oyunlar yapıyoruz. Bir yanılgı olabilir ama bendeki izlenim böyle. Ben bir emekli öğretmen olarak çocuk konusunun kaynağından ele alınmasından yanayım.

Halit Kıvanç — Bir an için dünya çocuk örgütünün başına tek yetkili olarak sizi getirseler, neler yapmayı düşünürdünüz?

Yüksel Sökmen — Çocuğu anne karnındayken ele almak isterdim. Modern psikolojiye göre bizim tüm davranışlarımız, zekamız, bunun dışındaki donatımımızın oldukça önemli bir bölümünü kalıtımla getirirken, anne babadan da getirdiğimiz çok şey var. Annenin gebelik sırasında olan olaylar bebeği etkiliyor. Anne baba arasındaki geçimsizlik etkiliyor. Anne babanın geçim sorunları rol oynuyor. Etkileri ilerde zarar yapacaksa önceden bunları, kaynağından önlemek gerek.

(Devamı gelecek sayıda)

NURİ ÖDEKAN

UÇURTMA SÜSLEMELERİ

ÖZENEREK yaptığımız, dengelediğimiz ve uçurduğumuz uçurtmamız yalnız kaplama kağıdı yada kumaşının özelliklerini mi taşımalı? Onu süslemek, dilediğimiz şekilde boyamak, resimlemek, kendimizden bir şeyler katmak elimizde değil mi? Bu konuda yapılanlar ve yapılabilecek olanlara kısaca değinmekte yarar var.

Önceleri insanlar yaptıkları uçurtmalarda inançları doğrultusunda resimlemelere gitmişler. Bu bazan bir SAMURAİ resmi olmuş bazan düş ürünü bir yaratık, kimi zaman sevimli kimi zaman ise korkunç.

Daha sonra yapılan süslemeler birkaç ana grupta toplanmış

– Uçurtmanın biçimini vurgulayan süslemeler,

– Doğadan, yaşamdan alınan resimler (insan, hayvan, bitki vb)

– Serbest renkler (karmaşık yada düzenli)

Bütün bu uygulamalarda özenilen nokta yapılan süslemenin uçurtma çok yükseldiğinde de algılanabilir olması.

Bu amaçla renkler çok canlı kullanılmış, biçimleri sınırlayan çizgiler ise çok belirgin. Kimi zaman tümü ile saydam bir yüzey üzerine işlenmiş istenilen biçim, kimi zaman yalnız görmek istediğimiz şey vurgulanmış, diğer yerler karartılmış. Süslemecilikte çok farklı teknikler de kullanılmış.

Başlıcaları: Boyama, Yapıştırma (ya da dikme) Baskı.

Dizimizin sonuna geldik. Hepinize zevkli, başarılı uygulamalar, sağlıklı günler. Hoşça kalın.

SEMİ: En ünlü böcek uçurtmalardan biri. Matsutaro Yanase, Yokosuka'dan.

DÜZELTME.

7 NİSAN 1980 tarihli 14. sayıda yayınlanan modellerde baskı ve dizgi hataları sonucu alttaki düzeltmelerin yapılması gerekmiştir.

KORE DÖVÜŞ UCURTMASI

ÇITALAR.

2 adet 60 cm
1 adet 90 cm
2 adet 110 cm

Çıtalar kalın çizilmiştir. Kaplama malzemesi boyalı alanda kullanılacak, ortadaki çemberin içi boş bırakılacaktır

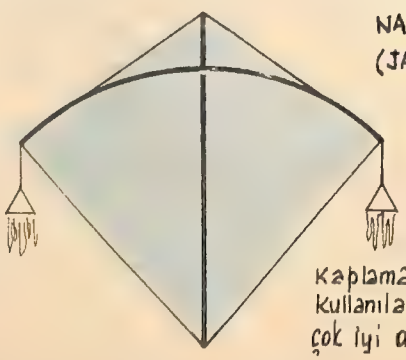

NAGASAKİ HATA
(JAPON DÖVÜŞ UÇURTMASI

Kaplama boyalı alanda kullanılacaktır. Dengesinin çok iyi ayarlanması gerekir.

kadar yürür orada arabasına biner ve meclise giderdi. Ben de her sabah, Saffet diye bir arkadaşım vardı, sarı saçlı Saffet, şu anda bir devlet görevinde, onunla birlikte bir tümseğin üzerine çıkar Atatürk'ü selamlardık, her sabah. Bu bir görev değildi bizim için, büyük bir zevkti. Atatürk'ü selamlarken o da bize "Merhaba çocuklar!" der ondan sonra aşağı inerdi. Ve bu bir yıl süresince sürdü gitti.. Bir gün Saffet hastalandığı için gelemedi. O gün bende inanılmaz bir gurur oldu. Çünkü Atatürk'ü tek başıma selamlıyacaktım, Saffet olmadan selamlayacaktım. Saffet'in hastalığına adeta sevinmiştim. Ama düşündüğüm gibi olmadı. Tek başıma tümseğin üstüne çıktım. Atatürk gene

aynı biçimde, yanında çalışma arkadaşları ile birlikte yaya olarak aşağı doğru inerken gene tümseğe doğru baktı ve "Merhaba!" dedi sonra durdu, "O sarı çocuk nerde?" diye sordu. Ve işte büyüklerin çocukları anlayışı, büyüklerin çocuklara bu denli önem verişini ilk kez Atatürk'te gördüm. Yıllar geçtikten sonra aynı manzarayla karşılaşamadım. Çocuklar birbirlerini çok seviyorlar, birbirlerini anlıyorlar ama bugünkü Türkiye'de büyükler çocukları anlamıyorlar. Bence o günden bugüne hep çocuk yılları devam edip gitmekte.

H.K. Burada bir soru, biz çocuklara, biz derken toplum diyorum, genel olarak çok şey verdik mi? Az şey mi verdik, hiç bir şey mi vermedik?

A.E. Tabii biz çocuk olarak kalmasını bilen kişileriz. Önce çocukluğumdan söz ediyorum. Çocuklar almasını bilen kişiler. Büyüklerin onlara çok şey vereceğini sanmıyorum. Hele özellikle bu yıllarda, yani televizyonlu yıllarda çocuklar bizden daha çok şey öğreniyorlar. Kendi kafalarında, kendi beyinlerinde. Şöyle bir deyim vardır: Küçük kafasıyla, yahut küçük beyniyle bak neler biliyor diye. Hiç sanmıyorum. Onların beyinleri bizimkinden daha büyük, daha geniş, daha alabilecek yerleri olan insanlar onlar.

Halit Kıvanç — Şimdi söz Mine Yurdagel'in. Bize bu konuda neler diyeceksin Mine?

Mine Yurdagel — Bence Altan beyin söylediği gibi çocuklara daha çok yardım etmek gerekli.

Halit Kıvanç — Mine, 12 yaşındasın. Altı yaşından bu yana her şeyi algıladığını kabul edersek altı yıl içinde mutlu bir çocukluk geçirdin mi?

Mine Yurdagel — Benim için evet. Oyun, oyuncak, okul, okudum.

Halit Kıvanç — Diğer arkadaşların da senin gibi mi?

Mine Yurdagel — Hayır, değil tabii. Bazı arkadaşlarımın annesi yok, babası yok, yeterli paraları yok.

Halit Kıvanç — Onlara bunları sağlayabilmek için ne yapmalı diye düşündüğün oldu mu hiç?

Mine Yurdagel — Doğrusu olmadı. Ama yoksul çocukları gördüğüm zaman üzülüyorum.

Oktay Akbal — Geçen yıl çocuk yılıydı. Senin yaşamında ne gibi şeyler oldu? Sana bir şey kattı mı bu çocuk yılı?

M.Y. Hayır, hiç bir şey katmadı.

Ani Gürün — Alman Lisesini kazanmışsın. Bunun için okul eğitimi dışında özel bir çaban oldu mu?

M.Y. Dördüncü sınıftan başlayarak test dersleri aldım. Çok yorucu bir çalışmaydı. Ama ders almasaydım kazanamazdım. Çünkü sınavda bizden istenenler bize okulda öğretilenler değil.

Ani Gürün — O çalışma temposu, normal eğitimin üzerinde bir çalışma gerektiriyor. Bu tempo içinde aklından şöyle bir şey geçti mi? Keşke bu tür özel kuruluşlar olmasa ben de her çocuk gibi, kırk milyon insanın büyük bir kısmının yetiştiği devlet liselerinde okusaydım. Dediğin oldu mu?

M.Y. Oldu. Derslerin çok olduğu anlarda, çok sıkıldığım anlarda dediğiniz gibi, keşke böyle bir eğitim olmasaydı, bu kadar çok sıkışmasaydım diye düşündüğüm oldu.

Ani Gürün — Yabancı okul seçmekte bir nedenin var mıydı?

M.Y. Anne ve babamın isteklerine uydum. Ayrıca almancayı çok seviyordum.

Yüksel Sökmen — Daha öncelere gidelim. Annenle babanın sana karşı davranışı nasıldı?

M.Y. İyiydi. Yani öyle dayak falan yoktu. Tabii ki yaramazlık yapınca her çocuk gibi cezalar verilir.

Yüksel Sökmen—Sana bunu sormamın nedeni. Böyle büyük sınavları kazanmada sadece iki yıllık kuru bir test dersleri alman rol oynamıyor. Çocuğun bilgisinin yanında zekası da rol oynuyor. Anne baba ile olan ilişkileri de rol oynuyor.

Halit Kıvanç — Sayın Sökmen siz bu konuda neler diyeceksiniz bize?

Yüksel Sökmen — Geçen yıl içinde yapılanlardan benim aklımda kalanlar pek az. Sanırım sergiler falan açıldı, biraz yazılıp çizildi, o kadar. Aslında çocuklar açlıktan ölüyor, soğuktan üşüyor fakat biz çocuk yılında çocuğa şarkılar, şiirler, oyunlar yapıyoruz. Bir yanılgı olabilir ama bendeki izlenim böyle. Ben bir emekli öğretmen olarak çocuk konusunun kaynağından ele alınmasından yanayım.

Halit Kıvanç — Bir an için dünya çocuk örgütünün başına tek yetkili olarak sizi getirseler, neler yapmayı düşünürdünüz?

Yüksel Sökmen — Çocuğu anne karnındayken ele almak isterdim. Modern psikolojiye göre bizim tüm davranışlarımız, zekamız, bunun dışındaki donatımımızın oldukça önemli bir bölümünü kalıtımla getirirken, anne babadan da getirdiğimiz çok şey var. Annenin gebelik sırasında olan olaylar bebeği etkiliyor. Anne baba arasındaki geçimsizlik etkiliyor. Anne babanın geçim sorunları rol oynuyor. Etkileri ilerde zarar yapacaksa önceden bunları, kaynağından önlemek gerek.

(Devamı gelecek sayıda)

Uçurtma Şenliği

11 Mayıs 1980

ATİLA ALPÖGE

İKİ HAFTA SONRA...

İki hafta sonra hepimiz uçurtmalarımızı aynı gün ve belki de aynı saatte göklere salacağız. Türkiye'nin dört bir köşesinde... Büyük uçurtmalar, küçük uçurtmalar... Üçgenler... Dörtgenler... Altıgenler...

İki hafta sonra Pazar günü hepimizin şenliği olacak. Uçurtmalarımızı göklerde dans ettireceğimiz şenlik...

Uçurtmaya selam verdirmesini bilir misiniz? İyice yükseldiği, ip iyice gerildiği zaman parmağınızla uçurtmanın ipine birden dokunup çekersiniz. Bu ani darbeyle uçurtma bir baş atar. Selam verir gibi... Bir an için yana yatar ve sonra tekrar dikilir. Sanki başını eğmiştir.

İki hafta sonra hepimiz uçurtmalarımızı uçururken selam verdireceğiz onlara. Biribirlerini selamlayacaklar. Göklerin derinliğinde, selamları bir uçurtmadan ötekine atlaya atlaya yurdumuzun bir köşesinden öteki köşesine uzanıp gidecek.

İki hafta sonra göklerde selam yollamayı unutmayın.

GEÇMİŞTE UÇURTMA

Size önce bir soru soracağım. Yıllar, yüzyıllar önce bir Türk İstanbul'da bir kuleden kendini havaya atmıştı; ama geniş kanatları da vardı. Amacı uçmak ve uçarak Boğazı geçmekti. Söyleyin bakalım, kimdi bu deneyci? Sanıyorum, çoğunuz bilirsiniz adını. Bilmeyenleriniz araştırıp bulsunlar.

✱

Bunun gibi, uçmaya çalışan çok oldu geçmiş yıllarda. Bu çabalarda uçurtmanın da büyük yeri görüldü. Bazı deneyciler kocaman uçurtmalar yaptılar, onları uçurduktan sonra kendilerini taşıyan bir sepeti, uçurtmanın ipini çeke çeke havaya kaldırdılar. Bu yöntemin değişik kullanışları görüldü.

Örneğin bazı gemiler fırtınalarda karaya oturunca, karaya doğru uçurtma uçurdular ve sepetlerde havalandırdıkları gemicileri karaya çıkardılar.

✱

İkinci Dünya Savaşında uçurtma çok kullanıldı. Örneğin denizaltılar suyun üstüne çıkıp havaya içinde insan olan uçurtma saldılar. Bu arada denizaltı hızla yol alınca en rüzgarsız havada bile uçurtma iyice yükseldi; içindeki asker etrafta düşman gemisi arayarak çevreyi gözledi.

✱

Gene İkinci Dünya Savaşında gemileri batınca sandallara binen gemiciler yerlerini belirtmek için uçurtma uçurdular. Bazı gemiler de uçakların hava saldırısını kesmek için uçurtmadan yararlandılar; öyle ki, arkalarına saldıkları değişik uçurtmalar üzerlerine saldırmaya kalkan uçakların önüne çıktı ve bunlara çarpıp düşmekten korkan pilotlar yol değiştirmek zorunda kaldılar.

UÇURTMA SEVENLER YALNIZ DEĞİLDİR

Uçurtmayı o kadar çok kişi seviyor ki! Uçurtma seven yaşlı başlı kimseleri saymaya başlasak şaşarsınız. Tanıdığınız, bildiğiniz, ünlü bir çok kişi bu listede yerini alır.

Ben, geçen gün 65 yaşlarında bir mühendisle tanıştım. Yurdumuzun ünlü ve başarılı mühendislerinden biri. Büyük bir firması var; yabancı ülkelerde bile işler yapıyor.

Bakın bana neler anlattı:

— Çok yakın bir arkadaşım vardır. Benim gibi 65 yaşlarında. Ünlü bir gazetecimizin babasıdır. Ne zaman canım sıkılsa, ruhum kararsa ona giderim. Konuşuruz; o beni rahatlatır. Ama zaman olur, onun da canı sıkkındır. Çaresiz kalırız. Ben ona "hadi gidelim" derim. O ne demek istediğimi çok iyi anlar. "Hadi" der. Kimseye farkettirmeden çıkarız. Benim otomobilime atlarız. Kentin dışına, çok uzaklara, bir tepeye gideriz. Ben her zaman otomobilimin bagajında iki hazır uçurtma taşırım. Çıkarırız uçurtmaları ve uçururuz. Bir saat kadar uçurtma havalandırsak, dinlenmiş gibi oluruz. Hiç bir sıkıntımız kalmaz. Zaman zaman başka arkadaşlarımız da katılır bize. Örneğin geçenlerde eski başbakanlardan biri de bizle uçurtma uçurdu.

●

Ne dersiniz kardeşler, acaba sizin dedeniz, büyükbabanız da kendi başına uçurtma uçuruyor mu? Dinlenmek için!

HABERCİ

Uçurtmanızı havalandırdınız. İyice yükseldi havalara. Belki 100 metre, belki 200 metre uzağa gitti. İpinizin yettiği kadar.

Uçurtmacılık burada bitmez. Anadolu'nun bir çok yerinde bir de "Haberci" kullanırlar. Haberci bir sayfa büyüklüğünde kağıttır. Ortasına küçük bir delik açılır. Uçurtmanın ipinin elinizdeki ucu bu delikten geçirilir. Yani kağıt, ip tam ortada kalacak biçimde ipe tutturulmuş olur.

Tamam mı? Yaptınız mı bunu? Şimdi demektir ki Haberci ilginç yolculuğuna hazırdır. Haberciyi bırakırsınız. Rüzgar estiği için ve ip kağıdın ortasında olduğu için kağıt hızla yükselmeye başlar. Uçurtmaya doğru... İpe sarılı olarak yükselir, yükselir ve gider uçurtmaya yapışır.

Haberci sizin uçurtmanıza gönderdiğiniz bir mektuptur sanki. Adeta sizden uçurtmanıza bir haber taşır. Anadolu'nun bir çok yerinde çocuklar Haberci yarışması yaparlar; yani "kimin habercisi daha çabuk uçurtmaya varacak?" diye yarışırlar.

Gördüğünüz gibi, uçurtmanın bilinmeyen bir çok yönü var Çeşitli yöntemleri, türlü türlü eğlenceleri, değişik türleri...

İKİ HAFTA KALDI

ŞENLİĞE HAZIR MISINIZ?

SEVGİLİ çocuklar Uçurtma Şenliğimize 13 gün kaldı! Hazırlıklarınızı yapıyor musunuz? Bize yazdığınız mektuplardan bu şenlikle çok ilgilendiğinizi anlıyoruz. Biz de bir yandan Belediye Başkanlıklarıyla ilişki kurmayı sürdürüyoruz. Daha önce de belirtmiştik, 90 belediye başkanına mektup yazarak bu şenliğe katılmaya çağırmıştık. Bir süre önce de Mete Akyol ağabeyiniz Milliyet Gazetesinde, herkesi bu Uçurtma Şenliğine katılmaya çağırdı. Bu yazının yayımlanmasından sonra bize mektupla ya da telefonla çeşitli kuruluşlar başvurdu. Uçurtma şenliğinde derece alacak çocuklara armağan vermek isteyenler, şenliği sinema makinasıyla görüntülemek isteyenler çoğunlukta. Şimdi size bugüne dek neler yapıldı, neler hazırlanabildi onları duyuralım.

Mektuplarımıza yanıtlar şu belediyelerden geldi: Afyon, Ankara, Antalya, Burdur, Ceyhan, İstanbul ve Mersin. Hepsinin ilgisine burada teşekkür ediyoruz. Ancak Mersin belediyesine özellikle teşekkür borçluyuz. Aşağıda bir özetini bulacağınız raporla şenliğin tüm ayrıntılarını saptamışlar. Bizden size duyurması. Kendileri de Mersin'de bunun duyurusunu en iyi biçimde yapacaklardır, kuşkumuz yok.

Antalya belediye başkanı ise "Antalya Çocuk Şenliği" adıyla geçen yıldan başlayarak bir şenlik düzenlediklerini ve bunu kurumlaştırmayı amaçladıklarını bildiriyorlar. Bu şenliğin içersinde "Antalya Çocuk Şenliği Kitlesel Uçurtma Yarışı" diye bir de bölüm var. 23 Nisan çocuk bayramında yapılması öngörülen bu yarışmadan sonra bir de 11 Mayıs'ta ayrıca bir şenlik düzenleyemeyeceklerini belirtiyorlar. Bu şenlikle biz de zaten, çocukları belli bir günde bir araya getirip, aileleri, arkadaşları, öğretmenleriyle güzel bir günü birlikte yaşamalarını, paylaşmalarını amaçlamıştık. Antalya Çocuk Şenliğine yürekten selamlar!

Burdur Belediye Başkanı Sayın Çetin Bozcu şenliği ve yarışmayı okullara duyurduklarını bildiriyor.

Ceyhan Belediye Başkanı Sayın M. Şahin Özbelin ise, tüm okullara duyurunun dışında olanakları elvermeyen çocuklara belediyece uçurtma malzemesi sağlayacaklarını da söylüyor. Bu arada uçurtma birincisi, ikincisi ve üçüncüsüne de çeşitli armağanlar verecekler. Şenlik, Ceyhan'ın istasyon mevkiindeki yeşil alanda yapılacak ve çocuklar buraya belediyenin otobüsleriyle götürülecek.

Afyon Belediye Başkanı Sayın Nuri Demirayak yarışma ile ilgili protokolün hazırlandığını ayrıca yarışmaya küçük para ödülleri koyacaklarını duyuruyor.

Ankara ve İstanbul Belediye Başkanlıkları ile yapılan görüşmelerde ise şenliğe en iyi şekilde katılacaklarını öğrendik. Kendileri gereken duyuruları, afiş bastırarak, okullara bildirerek yapacaklar. Bu duyurularda şenlik için ayrılan yerler ve yarışmaya konacak ödüller de belirtilecek.

Mersin Belediyesi ise Milli Eğitim Müdürlüğü ile ortaklaşa bir program hazırlamıştır. Hazırlanan programa göre şenliğin ana hatları şöyle:

1. Şenlikte bir yarışma olacak.
2. Mersin Belediyesi yarışmada derece alacaklara ödül verecek.
3. Belediye gerekirse malzeme yardımında bulunacak.
4. Şenlik Yumuktepe'de yapılacak.
5. Şenlik yerine gidecek olanlar Belediye otobüsleri ile taşınacak.
6. Şenlik içinde yapılacak piknikte kumanya velilerce sağlanacak.
7. Yarışmaya katılacak yarışmacılar öğretmenleri tarafından yönetilecek.
8. Yarışma için 2 kategori saptandı: (34 ilkokulda)
   a) İlkokul 1 ve 2. sınıflar
   b) İlkokul 3–4 ve 5. sınıflar.
9. Yarışmada:
   a) Kırnaplı
   b) Naylon ipli
   c) Armutlu
   d) Özgün biçimli

   uçurtmalar yapılacak.

Ayrıca yarışmada derece alacakları belirleyecek bir hakem kurulu da oluşturulmuş.

İlgilerini esirgemeyen sayın belediye başkanları ve çalışma arkadaşlarına yürekten teşekkür ediyoruz.

Sizler de, bize yanıt göndermeyen il ve ilçelerdeki sevgili çocuklar, öğretmenleriniz aracılığıyla şenliğe katılmak istediğinizi kendi belediyelerinize duyurabilirsiniz.

11 Mayıs'ta tüm Türkiye'de buluşmak üzere nice şenliklere diyoruz...

ÇOCUK KLÜBÜ

ARMAĞANLARIMIZ ARKADAŞ KİTAPLAR'DAN

KLÜBÜMÜZ her hafta olduğu gibi, bu sayımızda da armağan dağıtmayı sürdürüyor sevgili okurlarımız. Klüp üyeleri arasında çektiğimiz kurada, 30 şanslı arkadaşımız, "Arkadaş Kitaplar"dan armağan kazandılar. Kendilerini kutlarız.

Sizlere önceki sayılarımızda da açıkladığımız bir konuyu anımsatmakta yarar görüyoruz. Armağan kazanan kardeşlerimiz, kazandıkları kitapların hemen ellerie ulaşmadığından yakınıyorlar. Postada bu tür gecikmeler sık sık olduğundan, bizleri hoşgörmelerini dileriz.

Ayrıca, bir çok okurumuz bize mektup yazarak, "İmzalı Kitap Servisi"mizden kitap istediklerini bildiriyorlar. Ama mektuplarının üzerine, "İmzalı Kitap Servisi" diye yazmadıklarından, istekleri ellerine biraz geç ulaşıyor. İmzalı kitap isteyecek okurlarımızın, bu uyarımızı dikkate almalarını dileriz.

KİTAP KAZANANLAR

1. Mehpare Altaylı (Samsun)
2. Aşkım Barutçu (Tarsus)
3. B. Zekai Yılmaz (Çan)
4. Kenan Nalbant (Ankara)
5. Banu Uzkut (Muğla)
6. Değer Devecioğlu (İstanbul)
7. Kutsal Tunç (İzmir)
8. Muharrem Akbağ (İstanbul)
9. Ercan Alptürk (Konya)
10. Devrim Yücel (Bodrum)
11. Nadide Yalçın (Ayvalık)
12. Babür Süer (Diyarbakır)
13. Aydeniz Ural (Mardin)
14. Alparslan Şenay (Bolu)
15. Hakan Arman (Adana)
16. Cemal Asker (Antakya)
17. Ünal Sunay (Antakya)
18. Burak İşyar (İstanbul)
19. Nafiz Akşehiroğlu (Kayseri)
20. Esmeray Saraçoğlu (Adana)
21. Sabriye Mine (Torbalı)
22. Ferhat Dökmeci (Batman)
23. Gökhan Demirkan (Ereğli)
24. Yunus Yavuz (Akhisar)
25. Gülbin Özcan (İstanbul)
26. Banu Özadlı (Bursa)
27. Murad Sönmez (Bandırma)
28. Metin Uysalol (İstanbul)
29. Ayşe Doğu (İstanbul)
30. Z. Müge Yıldırım (Mersin)

– Gene o cimri bulut geldi!

ARAMIZA YENİ KATILAN ARKADAŞLAR

1085. Murat Akkanlar, 1086. Murat Ünlü, 1087. Mert Çalık, 1088. Ö. Bekir Karakaş, 1089. Serdar Karabakır, 1090. Murat İdil, 1091. Ayşe Ertürk 1092. Erhan Tozoğlu, 1093. Ayşegül Teksal, 1094. Ersan Tarakoğlu, 1095 Süleyman Yaratılmış, 1096. Nuray Yıldırım, 1097. Yasemin Cevahir, 1098 Kaan Ceylan, 1099. Erkan Özbay, 1100. Ömürsen Özbek, 1101. Gamze Gürsoy, 1102. Arzu Gökerkek, 1103. Ergun Sarıman, 1104. Barbaros Günay, 1105. Altan Güvenli, 1106. Naci Genç, 1107. A. Rıza Karaca, 1108. Aşkın Barutçu, 1109. Dilek Akdilek, 1110. Orhan Bilgin, 1111. Ahmet Güvenç, 1112. Zeynep Akçaraoğlu, 1113. Erkan Doğan, 1114: İbrahim Taşören, 1115. Özgür Çiçekdağ, 1116. Nefise Çam, 1117. Cesur Aytun, 1118. Ayhan Güvener, 1119. İ. Celal Erdinler, 1120. Günseli Yücel, 1121. Vurak Gürcan, 1122. Güney Altınay. 1123. Kerem Gül, 1124. Oya Süğür, 1125. Pınar Öztoker, 1126. Mutlu Süngü, 1127. Faruk Gültekin, 1128. Okan Yıldırım. 1129. Erkan Palta, 1130. Atila Zorlu, 1131. Volkan Gürcan, 1132. F. Aykut Gök, 1134. Erim Kermen, 1135. Volkan Çınar, 1136. Mehmet Hakan Şen, 1137. Behiye Sağesen, 1138. Selçuk Poyraz.

BİR AVUÇ HIRSIZ

yazan: nina bawden

7

ARISTOTLE'NİN ACI SONU

MADEM Kİ Bay Gribble'ın nargile suyundan istemiştim, öyleyse sonuna kadar da içmeliydim nineme göre.

Yarısına kadar içtim. Midem bulanıyordu ama bu kadar da olsun içebildiğim için kendimle de hafiften övünmeye başlamıştım. Bu sırada ninem, "Bir tatayım bakalım, olur mu?" diyerek bardağı elimden kaptı ve sonuna dek içti. Bitirdiğinde, hasta ve şaşkın görünüyordu ama bana göz kırparak, "Özür dilerim Fred, çok açgözlülük yapmadım değil mi?" diye sordu.

"Ziyanı yok nineciğim," dedim. Bu arada da boynuna sarılıp iyice sıkmak istiyordum ninemi. Ama Bay Gribble alınır diye korkumdan yapamadım. Sadece nineme doğru sırıtmakla yetindim.

"Eğer tüm dünya bu sudan içseydi," dedi Bay Gribble, "daha mutlu ve barış dolu bir yer olurdu. Aa, evet gülüyorsunuz Bayan Blackadder, ama söylermisiniz bana, savaşı çıkaran nedir? Öfke ve hırs değil mi? İşte bu su o duyguları yatıştırır ve insana tam bir dinginlik verir. İnanın bana, bunu içtikten sonra içimi tümüyle insanlara karşı güzel duygular dolduruyor."

İskemlesinde geriye doğru yaslandı, ellerini göbeğinin üzerinde kenetleyip, gözlerini kapadı.

Ninem beni kapıya kadar geçirdi. Arkamızdan kapıyı çekerek, basamakların üzerinde yanımda durdu. Yavaşça, "Aslında adam haklı bir yerde Fred" diye fısıldadı kulağıma. "Eğer tüm insanlar bu sudan içselerdi zaten öylesine hastalanırlardı ki, savaş ya da ona benzer birşey çıkarmaya halleri kalmazdı." dedi. Kıkırdamaya başladım. Ninem biraz daha ciddi bir havayla, "Ama gene de iyi bir adam Fred," dedi. "Tüm bu soytarılıklarına karşın iyi bir adam. Dünya için bayağı bayağı endişe ediyor. Bazen onu dinlerken içime fenalık basmıyor değil. Ama biliyor musun tüm parasını veriyor?

"Kime?"

"Yoksullara, dullara ve yetimlere" dedi ninem kuşkuyla. Pek de inanmış bir hali yoktu kendi söylediklerine. "Bildiğim tek şey, bir kuruşu bile olmadığı. Zavallı adam. İnsanın böyle biriyle tanışması çok değişik bir olay. Öyle bencillikten uzak bir adam ki, zaman zaman kendimden utanıyorum."

Cumartesi sabahı caddede Sid'e rastladım Annesinin daha iyi olduğunu söyledi. Önümüzdeki hafta okula dönebilecekti.

"Ninemin kiracısı var ya," dedim. "Hiç de uğursuz falan değil. Yalnızca bir kaz kadar budala. Onu dinlemelisin. İnsanların fıstık ve meyvadan başka birşey yememeleri gerektiğini söylüyor. Bir de içtiği bir su var ki... "Birden midem bulanmaya başladı. Düşüncesi bile beni kötü etmeye yetmişti. "Tanrım," diye yakardım...

"Ama et yiyor zaman zaman" dedi Sid.

"Ne demek istiyorsun? Yemiyor. O bir etyemez."

"Gördüm ama yerken", dedi Sid. "Süpermarketin yanındaki lokantada önceki gün bir tabak dolusu etle patatesi gövdeye indiriyordu."

"Hayır, olamaz!" diye bağırdım.

Sid omuzlarını silkti, "Bana yalancı de o zaman, umurumda bile değil," dedi.

"Hayır, öyle demek istemedim. Belki başka biriydi."

"Sanmıyorum," dedi Sid düşünceli

bi şekilde, "ama gene de arkası ışığa dönüktü."

"Bana garip göründü durum doğrusu. Çünkü Bay Gribble kolay kolay başkalarıyla karıştırılacak tiplerden değildi. Ama bizim başka konuşulacak konularımız vardı. Bu konuyu öylece bıraktık.

Yağmur dinmiş, hava iyice açmıştı. Tam da Ölüm Duvarı'na gidilecek gündü doğrusu. Fabrika Cumartesileri öğlen kapalı oluyordu. İhtiyar bekçinin fabrikanın öteki tarafındaki kulübesinde çay içme saati olan üçte gidebilirdik Ölüm Duvarı'na. Rosie Sid'in yolunun üzerinde oturuyordu. Ben de gelirken Algy'yi birlikte getireceğimi söyledim.

Eve gidince Algy'ye telefon ettim. Doğal olarak annesi çıktı telefona. Algy'yle konuşmak İngiltere Kraliçesi'yle konuşmaktan daha da zordur aslında. Annesi önce kim olduğumu ve ne istediğimi sıkı sıkı sordu.

"Kendisine lütfen bugün öğleden sonra gelmesine söylediğimi iletir misiniz.? Ben Fred'im" dedim.

"Fred, pek sanmam gelebileceğini," dedi o berbat sesiyle annesi. Sanki ağzının içinde bir golf topu vardı da konuşmakta zorluk çekiyordu. "Serbest kalacağını pek sanmıyorum."

"Fred, pek sanmam gelebileceğini," dedi o berbat sesiyle annesi. Sanki ağzının içinde bir golf topu vardı da konuşmakta zorluk çekiyordu. "Serbest kalacağını pek sanmıyorum."

"Öyleyse kendisiyle görüşebilir miyim?" diye sordum.

Kısa bir sessizlik oldu. Sonra aksi bir sesle, "Sanırım odasında çalışıyor şu anda. Onu rahatsız edemem. Belki de ev ödevini yapıyordur." dedi.

"Onu rahatsız etmek istemiyorum. Sadece bir dakikasını alacağım," dedim. Çok da nazik olmaya çalışıyordum. Ne olsa Algy'nin hatırı vardı.

Algy'yi çağırdı, ama telefonun yanından da ayrılmadı konuşma bitinceye dek.. Bunu Algy'nin sıkıntılı sesinden anlamak pek de zor değildi.

"Sen misin Fred?" diye sordu.

"Hayır, Lond Valisi" dedim. "Edinbug Düküyle mi görüşüyorum? Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim haşmetmaap, ama Komite bugün saat 15'de toplanacak da... Papa, hazretleri ve Amerika Cumhurbaşkanı da orada olacaklar. Acaba haşmetmaapları da gelebilirler mi?"

"Sanırım!" Bir yandan da annesinin telefonun yanında tıpkı bir yılan

gibi tısladığını duyuyordum. Sonra da Algy'nin annesine dönerek fısıltıyla, "sadece bir bisiklet gezisi anne. Tehlikeli bir şey değil, yemin ederim," dediğini duydum.

"Kentin tam ölü merkezinde, MEZARLIKTA" diye korkunç bir sesle fısıldadım. Arkasından da iğrenç bir kahkaha atarak telefonu kapadım.

Hava enfesti. Bekçinin çay saatinden yararlanarak biraz tekerlek yarışı yaptık. Bu şöyle yapılır: İki kişi yokuşun tepesinde tekerleği tutar. Sırası gelen de iki tekerleğin ortasındaki dingile karınüstü uzanır. Tabii biraz zor iştir bu ama Clio bile denedi. Bunu eğlenceden çok görev duygusuyla yaptığından kuşkum yok. Rosie ise gene rekor kırdı. Algy'nin saatiyle beş saniye geride bıraktı bizi. Bu beş saniye demek, kızın yokuşun en zorlu yerinde ayağıyla — bizim yaptığımız gibi — fren yapmaması demektir. Kendinden çok memnun görünüyorduysa da, sonunda ağzını yere çarptığı için dudağının kanamasına sıkıldığı belli oluyordu.

"Bu seferlik yeter artık," dedi, biz onu yerden kaldırıp kutlayınca. "Hadi gelin Aristotle'ın saçlarını yapalım".

"Daha ben karargâh'ı görmedim," diye bağırdı Clio.. "Daha sermayeye katkıda da bulunamadım. Biliyorsunuz bekçi bizi kovalamaya başlayınca parayı kutuya atacak vakit bulamadım."

Clio'yu eski Humber'ımıza götürdük. Çok havasız olduğundan yakındı biraz. Sermayemizi koyduğumuz kutuyu çıkarıp paraları saymaya başladık. Ben bir on liralık daha attım. Rosie de yirmi lira ekledi. Clio'nun katkısıyla da hemen hemen dörtyüz lirayı toparlamıştık.

"Bunun hemen hemen yarısını ben koyduğuma göre, sizler ne kadar verdiniz?" diye sordu Clio.

"Bilmiyorum, önemi de yok değil mi?" diye sordu Sid şaşkınlıkla.

Omuzlarını dikleştirerek "Sadece bilmek istiyorum. Mademki Komite'nin üyesiyim ve üye olabilmek için de o berbat duvarı koşarak indim, her şeyi bilmek hakkımdır sanıyorum," dedi Clio.

Onu yatıştırmak için Rosie ile benim Sid'den daha fazla koyduğumuzu, Algy'nin ise ister istemez herkesten az koyduğunu. Çünkü anne-babasının uyguladıkları ceza sistemi içersinde hiç bir zaman yeterli bir para biriktirmesine olanak bulunmadığını anlattık. Bu hafta ev ödevinde Algy'ye yardım etmiş böylece iyi not almasını sağlamıştım. Ama bu kez de Algy okul kepini yitirdiği için annesi gene harçlığının yarısını kesme fırsatını yakalamıştı.

"Bunu Algy söyledi, öyle değil mi?" dedi Clio, "nereden biliyoruz doğru söylediğini? Belki de harcadı paralarını..."

Sid, Rosie ve ben bu söz üzerine öylesine şaşırmıştık ki, birbirimize alık alık bakıyorduk. Hepimizin ağzı bir karış açık kalmıştı. Algy ise perişandı. Clio yaptığından utanmış göründü. Başını önüne eğdi..

HAFTAYA : AVLANMAK YASAK

bu sayfayı ailenizle birlikte okumanızı öneriyoruz!

İNGİLİZCE — FRANSIZCA — ALMANCA DİL LABORATUVARLARI:

Dünyaca angın dil uzmanlarının yapıtı. Öğreneceğimiz dili, ana dilini konuşan öğreticilerin sesi ve söyleyişinden izleyeceğiz. Hemde; anlama, konuşma, okuma, yazma yeteneğini tam kavrayabilmek için; istediğimiz bölümleri istediğimiz zaman, istediğimiz kadar, tekrar tekrar ve zevkle izleyebileceğiz.

Her bir laboratuvar:

10 Lüks ciltli ders kitabı (ışıklı kontrollu sayfalar)
15 Kaset (Audio bölümü)
1 Rehber kitap
1 Elektronik kontrol kalemi
1 Lüks ciltli okuma kitabı
10 sınav formu
(Başarı gösterenlere tastikli başarı belgesi içerir.)
Ederi: Peşin: 23.400 — TL.
Taksitle 26.000 — TL Ayda: 1.300 — TL.

YENİ BİLİMLER ANSİKLOPEDİSİ:

Bilim çağında, geleceğin gelişmesine eğilmek isteyen herkesin anlayabileceği ilk bilimsel ansiklopedi.

Hazırlanmasında, dallarında isim yapmış pek çok, ünlü bilimci ve eğitim psikolojisi uzmanından yararlanılmıştır.

Avrupanın en çok satan fen ansiklopedisi "All About Science"ın çevirisi.

Türkiyede yayınlanan yapıtlar arasında, tamamı dört renkli olarak kuşe kâğıda basılan ve her sayfası renkli, resimli olan tek ansiklopedidir.

Her yıl gelişen yeni bilim dalları ile ilgili konuların yer aldığı ek bir cilt yayınlanacaktır.

6 Lüks cilt, 1200 sayfa, 3600 den fazla renkli resim, şema, harita, 520 Bilimsel konuda ayrıntılı bilgi içerir.

Ederi: Peşin : 8. 775 —
Taksitle 9. 750 — Ayda: 650 — TL.

SPOR OYUNLARI ANSİKLOPEDİSİ:

Spor dallarının, karşılaşma ve yarışmalarının; kurallarını, sporcu, izleyici yada sporu tanımak isteyenlere öğretmek amacı ile hazırlanmıştır.

Tüm özellikleri ile 148 ana spor dalının (oyun biçimi, alan ölçüleri, yönetimi, özel giysileri, sporcu ve görevli sayısı, hataları, cezaları..) 342 Büyük sayfa 650 resim ve şema ile açıklayan tek yapıttır.

Birinci hamur kâğıda ofset tekniği ile basılmış lüks kuşe ciltlidir.

Ederi: Peşin: 1.400 —
Taksitle1. 680 — Ayda: 200 — TL

DAHA FAZLA BİLGİ İÇİN LÜTFEN BİZİMLE TEMASA GEÇİNİZ VEYA BU KUPONU DOLDURUP ADRESİMİZE GÖNDERİNİZ.

KUPON

Ad Soyad: . . . . . .Yaş: . . . . . .
Meslek / Okul: . . . . . Tel: . . . . . .
Adres: . . . . . .
Şehir: . . . . . .
İlgi duyduğunuz yayınlar: . . . . . .
. . . . . .

ADRES:

BİLSAN — US
Mete Caddesi No: 18/2 Taksim — İSTANBUL
Tel, 45 28 21 — 45 30 44
Telex: 24433

FIKRALAR

FARK

Sınıfa giren müdür öğrencilerinden birine sordu:

— Sen söyle Ali. İmamın muskası ile doktorun reçetesi arasında ne fark vardır?

Çocuk biraz düşündükten sonra:

— Dil farkı vardır efendim, dedi, biri arapça yazar öteki gâvurca...

ÇOCUK MU?

Göbeği bir hayli büyük bir adam, ilkokulun karşısına geçer ve beklemeye başlar. Pencereden onu gören Başöğretmen: "Herhalde çocuğunu bekliyor" diye düşünür. Ama öğrencilerin hepsi de okuldan çıkıp gittikten sonra, kocaman karınlı adam hâlâ oradadır. Acaba çocuğu okuldan çıkmadı mı diye düşünen müdür sokağa çıkıp, adamın yanına gider:

— Afedersiniz efendim, çocuk mu bekliyorsunuz?

Kocaman karınlı adam, neşeyle şişkin göbeğine vurup:

— Yok, der, kendiliğinden böyledir.

SİZE DE YOK

Annesi, eli yüzü muhallebi içinde odadan çıkan oğlunu görünce fena halde kızdı ve onu cezalandıracağını söyledi:

— Artık sana muhallebi yok!

Çocuk karşılık verdi:

— Size de yok. Ben hepsini yedim.

GÜNEŞİN OLMADIĞI ZAMANLAR

Anneciğim, dünyanın güneşin çevresinde döndüğü doğru mudur?

— Tabii yavrum.

— Peki, güneş olmadığı zaman nerede döner?

GEREÇLERİMİZİ KENDİMİZ YAPALIM

ŞAMDAN

İLGİNÇ REKORLAR

SANAT VE EĞLENCE

Dünyanın en uzun kelimesi, Milâttan Önce 448-380 yıllarında yaşamış olan komedi yazarı Aristophanes'in "Ecclesiazusae" adlı yapıtında geçmektedir ve Yunanca'da 170 harften meydana gelmektedir. Midye, beyin, bal, sirke, turşu, ilik, ve rakı dahil 17 tatlı ve acı maddeden yapılan bir tür yiyeceği belirten bu kelime şöyledir (İngilizcesi): "lopadotemachoseleachogalokranioleipsanotrimhypotrimmatosilphioparaomelitokatekechymnokichlepikozsyphophattoperisteralektryonoptekephalliokigklopeleiolagoiosiraiobaphedraganopterygon".

Bugün de yayınlanmakta olan en eski gazete, 1644 yılında İsveç'te basılmaya başlanan "Post och Inrikes Tidningar" isimli resmi bir yayın. Bu gazete, İsveç Kralık Edebiyat Akademisi'nin yayın organı.

EVREN VE UZAY

En soğuk gezegen, doğal olarak, güneşten en uzakta bulunan Pluto'dur. Güneşe 5,913,514,000 km. mesafedeki bu gezegende ısı — 220o C derecedir.

En uzun isimli yıldız şöyledir: Shurnarkabtishashutu. Bu isim "boğanın güney boynuzunun altı" anlamına geliyor.

BİLİM DÜNYASI

Dünyanın en güçlü mikroskopu, 1974 yılında Lawrence Bartell ve Charles Ritz tarafından yapılmıştır ve bu mikroskop nesneyi 260 milyon kez büyütmektedir.

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım...

- KEMAL ÇELİK: Yaşım 12. Boş zamanlarımda kitap okurum. Yüzmeyi severim. Dergi biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Şehsinan Mah. Aralık I. Sok. No:61 Çorlu – TEKİRDAĞ
- NACİ BEKKAYA: Yaşım 15. Pul, yabancı para ve kartpostal biriktiririm. Yüzmeyi, kitap okumayı ve basketbolu severim. Çocuk dergisi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
  Adres: Akdere Dereboyu Mutlu Mah. No:379 ANKARA
- GÜL TOKUŞ: Yaşım 11. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi severim. Pul, peçete ve kartpostal biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Kedebek sok. 15/A Çankaya – ANKARA
- MEHTAP KAYAEL: Yaşım 12. Kart, pul, davetiye, anahtarlık biriktiririm. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinler, resim yaparım. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Gülistan Mah. YSE Sitesi Blok 1. D: 8 Kat:4 İSPARTA
- FUNDA KAPÇAK: Yaşım 10. Pul, para biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Hacı Yusuf Mah. İkinci Okul Cad. Konak Ap. BANDIRMA
- ZÜMRÜT OLCAY: Yaşım 11. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, resim yapmayı, severim. Pul koleksiyonu yaparım. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Yalçın Olcay Eliyle, PK 162 ANTALYA
- NİHAL GÜCÜYETER: Yaşım 14. Kartpostal ve davetiye biriktiririm. Yüzmeyi, bisiklete binmeyi, voleybol oynamayı severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Yeni Mah. Dikili Ağaç Sok. No: 17 Rami – İSTANBUL
- EBRU ERGÜL: Yaşım 9. Kitap okumayı, şiir yazmayı çok severim. Ayrıca pul ve yaprak koleksiyonu yaparım. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Eski havaalanı Cad. No: 8 Kat. 3. Yeşilköy – İSTANBUL
- FİGEN ÖZDEN: Yaşım 14. Kibrit kutusu, pul ve kart biriktiririm. Voleybol ve tenis oynamaktan hoşlanırım.
  Adres: Aydoğan Mah. Öğretmenler Sitesi. D. Blok 4/8 SİVAS
- LEVENT SABANCI: 13 yaşındayım. Kitap okumayı ve müzik dinlemeyi severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Eskişehir Anadolu Lisesi Hazırlık B. No: 874 ESKİŞEHİR
- CÜNEYT UĞUROĞLU: Yaşım 14. Kartpostal ve pul biriktiririm. Gezmeyi ve müzik dinlemeyi çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Hafızpaşa Sok. 25/4 Malta – İSTANBUL
- ZÜHAL ÖZ: Müzik dinlemekten ve kitap okumaktan hoşlanırım. Pul ve kart biriktiririm. Başka kentlerden arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Büyük Haydar Efendi Sok. No: 8/4 Beyazıt – İSTANBUL
  BERNA SERENER: Yaşım 13. Pul ve sabun biriktiririm. Gezmeyi ve müzik dinlemeyi severim.
  Adres: 3 A Cengiz Topel Sok. Köşklüçiftlik – LEFKOŞE
- AHMET DEMİRCİ: Yaşım 14. Kart biriktiririm. Gezmeyi, yüzmeyi, sporu, müzik dinlemeyi, bisiklete binmeyi, sinemaya gitmeyi çok severim.
  Adres: Yavuz Mah. Ihlamur Sokak. No: 34 Kat: 2 TEKİRDAĞ
- AYDAN ARAR: Yaşım 11. Kart, takvim, para ve pul biriktiririm. Şiir yazarım. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: 2. Cad. 61/10 Bahçelievler – ANKARA
- KENAN ŞENYÜZ: Yaşım 14. Boş zamanlarımda kitap okurum, resim yaparım, saz çalmayı severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Küçük Cami Sok. D: 9 – VAN
- İRFAN BİLGİÇ: Yaşım 12. Kart ve kibrit kutusu biriktiririm. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Mardin Yolu Cad. No: 67 Kat: 2 Midyat – MARDİN
- ÖZLEM YILDIRIM: Yaşım 13. Müzik dinlemeyi, dans etmeyi severim. Yabancı para biriktiririm. Yaşıtlarımla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres: Akatlar Bahar Sitesi Mimoza 2 Ap. D, 5 Etiler – İSTANBUL
- SEMRA ÖZGEN: Yaşım 12. Örgü örmek, müzik dinlemek, gezmek, kitap okumak uğraşlarım arasındadır. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Maltepe Hale Sok. 16/4 ANKARA
- AFŞİN ERTEKİN: 10 yaşındayım. Kitap okumayı çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Emek Mah. 60 Sok. 146 /2 Emek – ANKARA
- SEVDA ÇOPUR: Yaşım 14. Müzik dinlemeyi ve şiir yazmayı severim. Müzikle ilgilenen arkadaşlarla yazışacağım.
  Adres: Reşit Paşa Cad. Mahmutoğlu Sok. No: 24 Ayvalar – İSTANBUL
- YALÇIN YÜCE: Yaşım 14 Resim yapmayı severim. Yazışmak istiyorum. Adres: Karataş Cad. No: 48 Karşıyaka – ADANA

OKURDAN OKURA

KİTAP

En iyi arkadaşım kitap
Bana neyi sorsan söylerim
Ne öğrendiysem senden öğrendim

Büyüklerimi saymayı
Küçüklerimi sevmeyi senden öğrendim
Benim güzel kitabım.

LALE POYRAZ

ÇOCUKLUĞUM

Çocukluğumu hatırladım
Çekmeceyi açıp eşyalarıma baktığımda
Çocukluğumu hatırladım
Masa üstündeki bebekten
Nasıl okula giderdim
Çocukluğumu hatırladım
Anne ve babamı kızdırınca

EBRU YEŞİLADALI

ORMAN

Orman yurdun temelidir
Her eşyanın örneğidir.
Kalemi, kağıdı orman yapar.
Evi, köyü, kasabayı o kurar
Gemiyi arabayı o yapar.
Havayı da temizler
Bu kadar yararı varken
Ormandan ağaç kesmiyelim.

MUSTAFA ÖZDEMİR

Resim : GÜLÜM ŞUMNU

OKURDAN OKURA

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

AYININ UYANIŞI

Bir uyandıki ayı
Onu çağırıyor
Temiz hava ve ballar

Ormandaki kuşlar
Gölün üstünde tüten buğu
Onu çağırıyor, uzaklarda nice çığlıklar
Yeni yaşamlar

Duyuyor musunuz arkadaşlar
Onu çağırıyor
İçindeki o güzel doğa
İçindeki açlık onu çağırıyor

İ. HAKKI GÜRGENBURAN

KÖYÜMÜZ

Toprağı, suyu, ovası iyi olmalı
Harmanı neşeli, orman gölgeli olmalı
Köyümüz ne güzeldir

Toprağı verimli
Suyu tatlı olmalı
Köyümüz ne güzeldir

İnekler, keçilerle
Eşekler atlarla iyi anlaşmalı
Ne güzeldir köyümüz

SEMA ESER

BİZ ÇOCUKLAR

Biz çocuklar!
Yarın dünyayı elinizden alacağız.
Biz Çocuklar!
Yarınların yapıcısıyız.
Ama!
Neden böylesine unutulmuşuz.
Biz Çocuklar!
Yarı aç, yarı sefil, yarı yoksul.
Oysa!
Barış, kardeşlik istiyoruz
Biz çocuklar!
Savaş değil, barış istiyoruz
Kardeşlik, eşitlik, özgürlük istiyoruz.
Ama!
Biz çocukları kimse duymuyor.
Oysa!
Bir gün biz duyuracağız.

NURCAN DEMİRDİREK

Resim : CENK İSMAİL KAPTANOĞLU

RENKLER

Kırmızı, beyazı, yeşiliyle,
Bordosu, moru, siyahıyla,
Bambaşkadır renkler

Bu dünyaya girince
Adeta şaşırıverir
Renklerle başbaşa kalırsın.

Herkes sever bir rengi
Adeta sayar uğuru
Ama renk bir uğur değil
Adeta cennet yuvası

TÜMER ŞİŞMAN

DENİZ

Kuşların besin yuvası
Balıkçıların ekmek parası
Engin deniz, büyük deniz

Balıkların anası
Kayıkların durak yeri
Canım deniz, güzel deniz

Deniz kasabalarının geçim kaynağı
Yazın neşe kaynağı
Seyretmeye doyamadığım
Büyüleyici deniz.

ŞEBNEM SABAH

BİSİKLET

Benim güzel bisikletim;
Ne güzel, ne hoştur her yerin,
Giderim seninle her yere,
Çarşıya, pazara, gezmeğe.

Ne hoştur seninle gezmek
Her yere uçup gitmek
Bisikletle gezerken
Dikkatli olmalı her yerde

Benim bisikletim mavi,
Bulutlarda uçarım sanki
Benim güzel bisikletim
Sen benim her şeyim

ERCAN KAHRAMAN

ÇOCUK DİYOR Kİ

Çocuk sevgiye layık ve muhtaç
Çocuk ailede olmalıdır taç
Büyük olmak için küçük yaştayım
Şu hayat yolunda bir savaştayım

O yıl götürecek beni yarına
Doğacağım vatan ufuklarına
Vazifem çalışmak hakkım yaşamak
Hürriyet içinde hürriyet bir hak

Çocuk sevgiye layık ve muhtaç
Çocuk olmalıdır ailede taç

EMİNE EDİBELİ

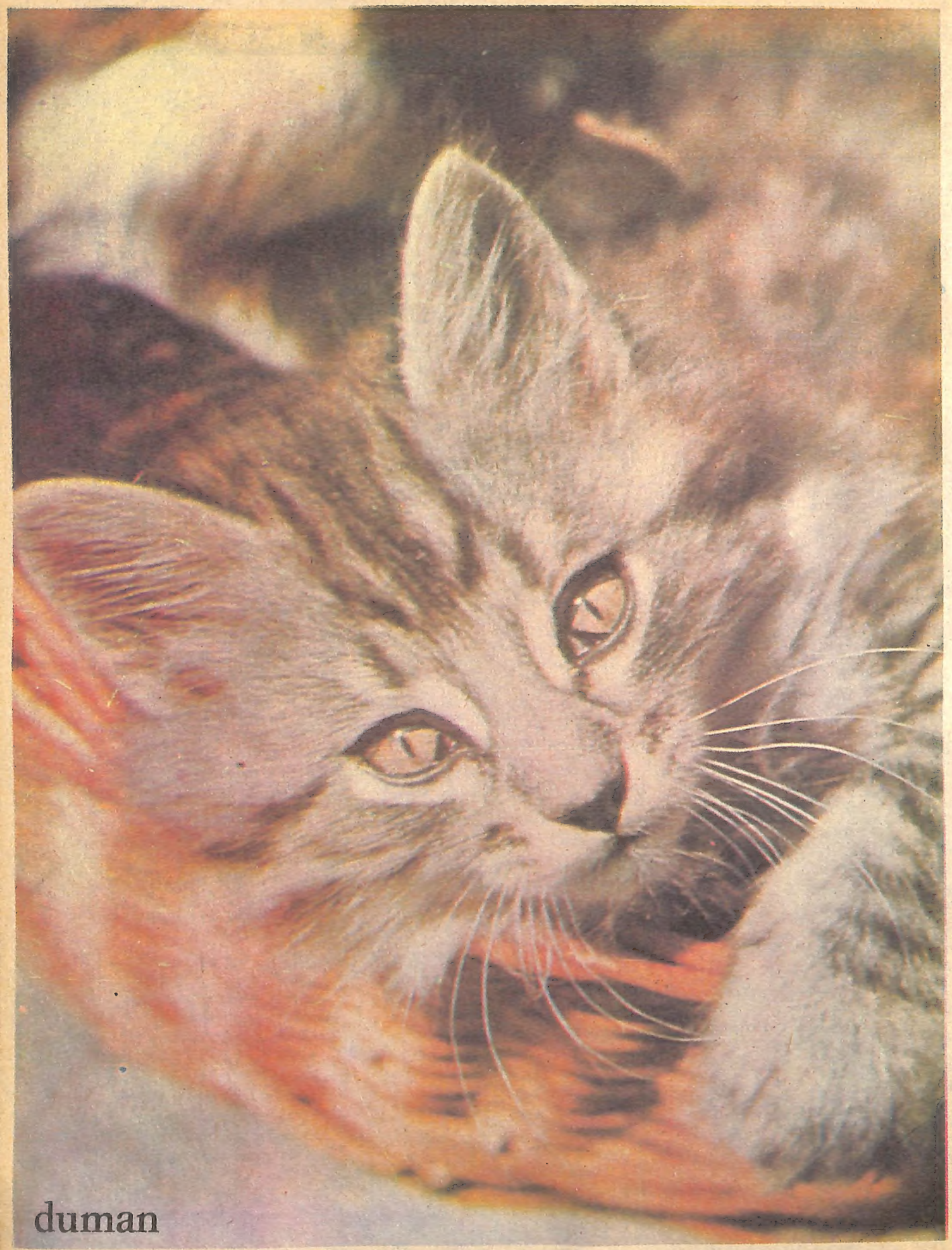

duman

BİP®

Bip bip, bip. . . . bip. . . .
Çocuklar sizinle tanışalım.
Bip benim adım.
Yeni ve üstün yapıştırıcıyım
Size biraz özelliklerimden söz edeyim.
Ambalajım, özel plastikten yapılmıştır.
Dayanıklı, esnektir.
Beni patlatamazsınız.
Kapağım tüpümün ağzını iyice kavrar.
Kapalıyken havayla temas etmem.
Bu yüzden kurumam.
İsterseniz akarım, isterseniz akmam.
İstemediğiniz yere asla bulaşmam.

Benimle zevkli çalışırsınız.
Plastik yapıştırıcıyım,.
Kuruyunca şeffaflaşırım.
Bundan sonra birlikte olacağız.
Pamuk Prenses ve Yedi Cücelerim'den
dilediğinizi alın.
Masal serisini tamamlayın.
Boşalan tüplerimi sakın atmayın.
Birlikte neler neler oynayacağız.

BİP
"yeni ve üstün yapıştırıcı"

DENGE A.Ş. Abdülhakhamit Cad. 16/5 TAKSİM Tel: 44 64 24-43 70 12-44 61 36

ASA

yeni

SUPERMAN©

BALONLU ÇİKLET

Karikatürü
Balonu
Tadı

SUPER

SUPERMAN'in yepyeni serüvenleri
SUPERMAN çikletlerinde!

ZD